

อขุสรณ์

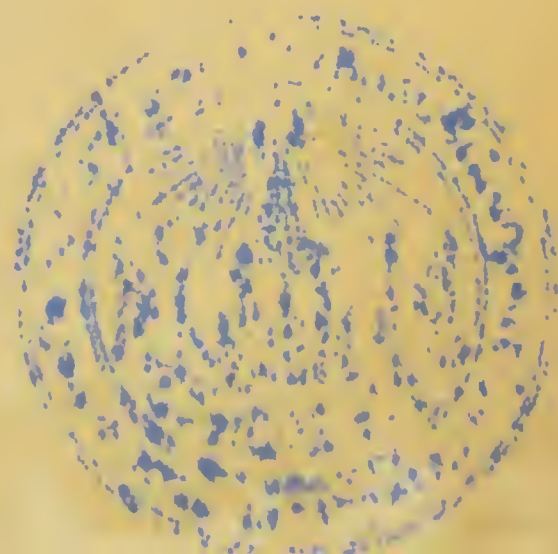
ในงานพระราชทานเพลิงศพ
คุณแม่สุดสอาด สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
ณ เมรุวัดธาตุทอง
ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๐

294.308

๐234๙

10560

รำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ

คุณแม่สุดสอาด สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๙ ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาท ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้รับงานศพไว้ในพระบรมราชานุเคราะห์ และพระราชทานเพลิงศพ

อนึ่ง เมื่อเริ่มป่วยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระบรมราชินีนาถ ทรงรับไว้เป็นคนไข้ในพระบรมราชินูปถัมภ์ทุกครั้ง อีกทั้งยังพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้พิมพ์หนังสืองานศพด้วย

ข้าพระพุทธเจ้า บุตร ธิดา และครอบครัว ขอพระราชทานกราบถวายบังคมทูลขอบพระคุณบาท ด้วยความรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ เป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมหาที่สุดมิได้ และขอเทิดทูนพระมหากรุณาธิคุณทงนไวเหนือเกล้าฯ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตระกูลวงศ์ชั่วกาลนาน พร้อมทั้งขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่าจะจงรักภักดีต่อเบื้องพระยุคลบาทไปจนตราบชีวิตหาไม่

หากคุณแม่จะมีผาณวิธีที่จะทราบได้โดยทางใดแล้ว คงจะมีแต่ความรำลึก และซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณที่ได้รับพระราชทานเป็นที่ยิ่งเช่นกัน

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า บุตร ธิดา และครอบครัว

เลขหมู่ 291.308
057Δ6
เลขทะเบียน 017877

ที่ รล ๐๐๐๒/๘๐๘

สำนักราชเลขาธิการ

๒๑ มกราคม ๒๕๒๐

เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้พิมพ์เรื่อง พระพุทธรูปราช
บพิตร, ผงพระพิมพ์ที่ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ และบทสวด
ชัยมงคลคาถา ลงในหนังสืองานพระราชทานเพลิงศพ

เรียน หม่อมหลวงพ้านักเนตร สนิทวงศ์

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐

ตามที่ท่านขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอ
พระราชทานพระบรมราชานุญาตนำเรื่อง พระพุทธรูปราชบพิตร, ผง
พระพิมพ์ที่ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ และบทสวดชัยมงคลคาถา ที่ได้ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พิมพ์พระราชทานในงานพระราชทานเพลิงศพ
หม่อมลมน เทวกุล ต.จ. ลงพิมพ์ในหนังสืองานพระราชทานเพลิงศพ
นางสดสอาด สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๐ เพื่อ
แจกเป็นที่ระลึกแก่ผู้มาในงาน นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลี
พระบาทแล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาต

(หม่อมหลวงทวีสันต์ ลดาวัลย์)
ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

โทร. ๒๒๑๑๑๕๑-๕ ต่อ ๑๙, ๒๐ และ ๒๑

พระพุทธรูปทรงเครื่อง

พระพุทธนวราชูปถัมภ์

พระพุทธนวราชูปถัมภ์ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง ๒๓ ซม. สูง ๔๐ ซม. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริที่จะให้สร้างขึ้น เพื่อประดิษฐานไว้ ณ จังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัดทั่วพระราชอาณาเขต เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๙ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้นายไพฑูริย์ เมืองสมบูรณ์ ข้าราชการกองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร เข้ามาบนุ่นพระพุทธรูปปฏิมาในพระราชฐาน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน และได้ทรงตรวจพระพุทธรูปลักษณะของพระปฏิมานั้นจนเป็นที่พอพระราชหฤทัยแล้ว จึงได้โปรดเกล้า ฯ ให้นายช่างเททองหล่อพระพุทธรูปนั้นขึ้น เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๙ และได้โปรดเกล้า ฯ ให้ขนานพระนามพระพุทธรูปนั้นว่า “พระพุทธนวราชูปถัมภ์”

ที่ฐานบัวหางของพระพุทธนวราชูปถัมภ์นั้น ได้ทรงบรรจุพระพุทธรูปพิมพ์ไว้ ๑ องค์ อันพระพุทธรูปพิมพ์นี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงสร้างขึ้นด้วยพระหัตถ์ ประกอบด้วยผงศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ทั้งในพระองค์และจากจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัด ดังมีรายละเอียดอยู่ตอนท้ายนี้

พระพุทธรูปนวราชูปถัมภ์นั้น นอกจากจะเป็นนิมิตหมายแห่งคุณพระรัตนตรัย อันเป็นที่เคารพบูชาสูงสุดแห่งพุทธศาสนิกชนทั่วไปแล้วยังเป็นนิมิตหมายแห่งความผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ระหว่างองค์พระมหากษัตริย์ราชากับบรรดาพสกนิกรของพระองค์ ในทุกจังหวัด

ท้าวพระราชอาณาจักร และพระพุทธรูปพิมพ์ซึ่งได้บรรจุไว้ที่ฐานบัวหงายนั้น ก็ประกอบด้วยวัตถุศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ อันศาสนิกชนท้าวพระราชอาณาจักรได้ปฏิบัติบูชาสืบเนื่องกันมาเป็นเวลาช้านาน พระพุทธรูปนวราชบพิตร จึงเป็นพระพุทธรูปที่สำคัญยิ่งองค์หนึ่งในรัชกาลปัจจุบัน จึงเห็นควรวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ พระพุทธรูปนวราชบพิตรไว้ดังต่อไปนี้

๑. เมื่อจังหวัดใดได้รับพระราชทานไปแล้ว ให้ประดิษฐานพระพุทธรูปนั้นไว้ ณ ที่อันควรในศาลากลางจังหวัด

๒. เมื่อทางจังหวัดมีงานพิธีใด ๆ ซึ่งต้องตั้งบูชาพระรัตนตรัย ก็ให้อัญเชิญพระพุทธรูปนวราชบพิตรมาประดิษฐานเป็นพระบูชาในพิธีนั้น ๆ ทั้งนัยกเว้นพิธีที่กระทำในโบสถ์ วิหาร หรือปูชนียสถานใด ๆ ซึ่งมีพระประธานหรือมีปูชนียวัตถุอื่นใดเป็นประธานอยู่แล้ว และยกเว้นพิธีซึ่งต้องใช้พระพุทธรูปอื่นเป็นประธานโดยเฉพาะ เช่น พระพุทธรูปคันธารราษฎร์

๓. เมื่อเสด็จพระราชดำเนินไปยังจังหวัดเพื่อทรงเป็นประธานพระราชพิธี หรือพิธีทางจังหวัดใด ก็ให้ทางจังหวัดอัญเชิญพระพุทธรูปนวราชบพิตรมาประดิษฐานเป็นพระประธานในพระราชพิธี และพิธีนั้น ๆ ทุกครั้ง หากพระราชพิธีหรือพิธีนั้น ๆ กระทำในพระอารามหรือในปูชนียสถาน ซึ่งมีพระประธานหรือปูชนียวัตถุอื่นใดเป็นประธานอยู่แล้ว ก็ให้อัญเชิญพระพุทธรูปนวราชบพิตรไปประดิษฐาน ณ ที่บูชาเป็นต่างหากอีกที่หนึ่ง เพื่อทรงนมัสการ

๔. เมื่อเสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพระราชกรณียกิจ ณ จังหวัด ให้ทางจังหวัดอัญเชิญพระพุทธรูปนวราชบพิตรไปประดิษฐาน

(๓)

ไว้ ณ ที่บูชา เพื่อทรงนมัสการในพลับพลาหรือที่ประทับซึ่งได้จัดไว้
ในกรณีนี้ หากท้องที่ที่เสด็จพระราชดำเนินนั้นห่างไกลจากศาลากลาง
จังหวัด และเป็นที่ทรกั้นการไม่สะดวกแก่การคมนาคม หรือการเสด็จ
พระราชดำเนินนั้นเป็นการรีบด่วน หรือเพียงเป็นการเสด็จพระราช
ดำเนินผ่าน ทางจังหวัดจะพิจารณาให้งดเสียก็ได้ ตามแต่จะเห็นควร

๕. เมื่อเสด็จพระราชดำเนินไปประทับแรม ณ จังหวัด ให้ทาง
จังหวัดอัญเชิญพระพุทธรูปนวราชบพิตร มาประดิษฐานไว้ ณ ที่บูชา ใน
พลับพลาหรือในที่ประทับตลอดเวลาที่ประทับแรมอยู่ และให้อัญเชิญ
กลับไปยังศาลากลางเมื่อเสด็จพระราชดำเนินกลับแล้ว ในการนี้ให้
กองมหาดเล็กปฏิบัติเช่นเดียวกับระเบียบแบบแผนที่มีอยู่แล้ว เกี่ยวกับ
พระชัยนวโลหะประจำรัชกาล

๖. หากทางจังหวัดเห็นสมควรจะอัญเชิญพระพุทธรูปนวราชบพิตร
ออกให้ ประชาชนได้ นมัสการบูชาในงานเทศกาลใด ๆ ก็ให้ กระทำได้
ตามแต่จะเห็นสมควร อนึ่ง การปิดทองที่องค์พระพุทธรูปนั้นอาจทำให้
พระพุทธรูปเสียความงามไปบ้าง ถ้าหากทางจังหวัดจะประดิษฐาน
พระพุทธรูปนวราชบพิตร บนฐาน ซึ่งทำด้วยวัตถุ อันอาจปิดทองได้ อีกชั้น
หนึ่งให้ประชาชนได้ปิดทองได้ ก็จะเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้น.

สำนักพระราชวัง

วันที่ ๒๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๐

ผงพระพิมพ์ที่ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์

ก. ส่วนในพระองค์

๑. ดอกไม้แห้งจากมัลลย์ที่ประชาชน ได้ทูลเกล้า ฯ ถวายในการเสด็จพระราชดำเนินเปลี่ยนเครื่องทรงพระพุทธปฏิมากรแก้วมรกต และได้ทรงแขวนไว้ที่องค์พระพุทธปฏิมากรตลอดเทศกาล จนถึงคราวที่จะเปลี่ยนเครื่องทรงใหม่ ดอกไม้แห้งนี้ได้โปรดเกล้า ฯ ให้รวบรวมไว้

๒. เส้นพระเจ้าซึ่งเจ้าพนักงานได้รวบรวมไว้หลังจากทรงพระเครื่องใหญ่ทุกครั้ง

๓. ดอกไม้แห้งจากมัลลย์ที่แขวนพระมหาเศวตฉัตร และด้ามพระขรรค์ชัยศรีในพระราชพิธีฉัตรมงคล

๔. สีซึ่งขูดจากผ้าใบที่ทรงเขียนภาพผืนพระหัตถ์

๕. ชันและสีซึ่งทรงขูดจากเรือใบพระที่นั่งขณะที่ทรงตกแต่งเรือใบพระที่นั่ง

ข. ส่วนที่มาจากจังหวัดต่างๆทุกจังหวัดทั่วพระราชอาณาจักร

วัตถุเครื่องผสมที่มาจากต่างจังหวัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้นำขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวาย เป็นวัตถุที่ได้มาจากปูชนียสถานหรือพระพุทธรูปอันศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนเคารพบูชาในแต่ละจังหวัด อันได้แก่ดินหรือตะไคร่น้ำแห้งจากปูชนียสถาน เปลวทองคำปิดพระพุทธรูป ผงรูป

หน้าทึบ^๕ชาและหน้าจากบ่อน้ำ^๖อันศักดิ์สิทธิ์^๗ ซึ่งได้เคยนำมาใช้เป็น^๘หน้าสร้าง^๙
 มุรธาภิเศก^{๑๐}ในพระราชพิธีบรมราชาภิเศก^{๑๑} จำแนกออกเป็นรายละเอียด^{๑๒}
 ดังต่อไปนี้

ภาคกลางและภาคตะวันออก

จังหวัดพระนคร

๑. ผงรูปและดินจากกระถางรูปที่บูชาในศาลหลัก-
 เมืองทุกกระถาง คือหน้าหลักเมืองและหน้าทึบ^๕
 บูชาเทพารักษ์ประจำพระนครอันได้แก่พระเสื้อ^{๑๓}
 เมือง พระทรงเมือง พระกาฬ และเทพารักษ์^{๑๔}
 ซึ่งเรียกกันว่าเจ้าพ่อหอกลอง และเจ้าพ่อเจต-
 คุปต์

๒. เปลวทองจากหลักเมือง

จังหวัดธนบุรี

๑. ผงจากพระปรางค์ วัดอรุณราชวราราม
๒. ผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธรูปสัมฤทธิ์นว-
 โลหะที่เรียกกันว่า “หลวงพ่อแสน” วัดหงส์-
 รัตนาราม
๓. ผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธรูปสุโขทัยที่เรียก
 กันว่า “หลวงพ่อสุข” วัดหงส์รัตนาราม
๔. ดิน ผงรูปและเกสรดอกไม้จากศาลพระเจ้าตาก-
 สีนมหาราช

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑. ผงจากพระปรางค์ วัดมหาธาตุ
๒. ผงและเปลวทองจากพระพุทธไตรรัตนนายก วัด
พนัญเชิง
๓. ผงจากพระเจดีย์ศรีสุริโยทัย วัดสวนหลวงสบ-
สวรรค์
๔. เปลวทองจากพระมงคลบพิตร

จังหวัดลพบุรี

๑. ผงจากศาลพระกาฬ
๒. ผงจากศาลลูกศร
๓. ผงจากพระที่นั่งดุสิตสวรรค์ธัญญมหาปราสาท

จังหวัดสิงห์บุรี

๑. ผงจากวิหารพระอาจารย์ธรรมโชติ บ้านบาง-
ระจัน
๒. ดินจากบ่อน้ำพระอาจารย์ธรรมโชติ
๓. เปลวทองจากพระพุทธรูปในวิหาร หลังพระธาตุ
เจดีย์ วัดสิงห์ ตำบลโพสังโฆ อำเภอบางระจัน
๔. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดสิงห์
๕. ผงรูปจากพระนอนจักรสีห์ ตำบลจักรสีห์ อำเภอ
เมืองสิงห์บุรี
๖. เปลวทองจากพระนอนจักรสีห์

จังหวัดอ่างทอง

๑. ผงรูปและเปลวทองจากพระมหาพุทธพิมพ์ วัดไชโยวรวิหาร ตำบลไชโย อำเภอไชโย
๒. ผงรูปและเปลวทองจากรูปหล่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังษี) วัดไชโยวรวิหาร
๓. ผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธไสยาสน์ วัดป่าโมก ตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก

จังหวัดสระบุรี

๑. ผงรูปและเปลวทองจากรอยพระพุทธบาท สระบุรี
๒. ผงจากพระพุทธฉาย
๓. เกสรดอกบัวที่บูชาพระพุทธบาท

จังหวัดปทุมธานี

๑. ผงจากพัทธสีมารอบพระอุโบสถ วัดเสด็จ อำเภอเมืองปทุมธานี
๒. ดินจากสังเวชนียสถานจากประเทศอินเดีย ซึ่งบรรจุไว้ในฐานชุกชีของพระอุโบสถ วัดเสด็จ
๓. ผงรูปและเกสรดอกบัวจากพระอุโบสถ วัดเสด็จ
๔. ผงอิทธิเจ และผงปลมของพระครูสาทรพัฒนกิจ

จังหวัดนนทบุรี

๑. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดเขมาภิรตาราม

จังหวัดสมุทรปราการ

๑. ผงจากองค์พระสมุทรเจดีย์
๒. ผงรูปและเปลวทองจากหลักเมือง

จังหวัดราชบุรี

๑. ผงจากพระปรารักษ์ วัดมหาธาตุ อำเภอเมือง

จังหวัดนครปฐม

๑. ผงจากองค์พระปฐมเจดีย์
๒. ผงรูปที่บูชาพระร่วงโรจนฤทธิ์

จังหวัดสุพรรณบุรี

๑. ผงรูปและเปลวทองจากพระป่าเลไลยก์ วัดป่าเลไลยก์
๒. ผงรูปและเปลวทองจากเทวรูปศาลหลักเมือง
๓. ผงจากดอนเจดีย์
๔. ผงจากพระเจดีย์ วัดสนามชัย ตำบลพิหารแดง อำเภอเมือง
๕. ดินจากสระศักดิ์สิทธิ์ทุ่งสี ตำบลสระแก้ว

จังหวัดกาญจนบุรี

๑. ผงรูปและเปลวทองจากพระแท่นดงรัง
๒. ผงจากโบสถ์ร้าง วัดท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์

จังหวัดเพชรบุรี

๑. ผงรูปหน้าที่ยบูชาพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บนพระที่นั่งเวชัยนันท-วิเชียรปราสาท พระนครคีรี

๒. ผงจากพระเจดีย์พระธาตุจอมเพชร พระนครคีรี
๓. ผงดินจากยอดสูงสุดของพระนครคีรี
๔. ผงรูปจากพระพุทธรูปเชียงแสน พระนครคีรี
๕. ผงดินจากศาลหลักเมืองเก่า
๖. ผงรูปจากเทพารักษ์ศาลหลักเมืองเก่า
๗. ผงรูปจากพระปรางค์วัดมหาธาตุ
๘. ผงรูปจากพระประธานในพระวิหารหลวง วัดมหาธาตุ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ผงจาก พระเจดีย์ ที่ บรรจุ พระบรมสารีริกธาตุบนยอดเขาช่องกระจก

จังหวัดสมุทรสาคร

๑. ผงรูปและดินจากศาลหลักเมือง
๒. ผงรูปจากศาลพันท้ายนรสิงห์

จังหวัดสมุทรสงคราม

๑. ผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธรูป วัดเพชรสมุทร (วัดบ้านแหลม)

จังหวัดอุทัยธานี

๑. ผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธรูปสุโขทัยที่เรียกกันว่า “พระมงคลศักดิ์สิทธิ์” วัดสังกัสรัตนคีรี อำเภอเมือง

จังหวัดชัยนาท

๑. น้าอภิชะจากวัดพระบรมธาตุ ตำบลชัยนาท
๒. ผงจากองค์พระบรมธาตุเจดีย์ วัดพระบรมธาตุ
๓. น้าอภิชะจากวัดธรรมามูล
๔. เปลวทองและเกสรดอกไม้ออกจากพระพุทธรูปที่เรียกกันว่า “หลวงพ่อธรรมจักร” วัดธรรมามูล
๕. ผงจากวิหารหลวงพ่อธรรมจักร วัดธรรมามูล

ภาคตะวันออก

จังหวัดชลบุรี

๑. ผงรูปจากพระพุทธรูปสี่องค์จำลอง
๒. ผงพระพิมพ์หลวงพ่อกแก้ว วัดป่า

จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑. เปลวทองจากพระพุทธรูปโสธร วัดโสธรวราราม
๒. เกสรดอกบัวหน้าบูชาพระพุทธรูปโสธร
๓. ดอกมะลิหน้าบูชาพระพุทธรูปโสธร
๔. ผงรูปจากหลักเมือง

จังหวัดระยอง

๑. ผงดินจากหลักเมือง
๒. ดอกไม้แห้งจากศาลพระเจ้าตากสินมหาราช

จังหวัดตราด

๑. ผงรูปจากหลักเมือง
๒. ผงจากเจดีย์วัดบุปผาราม

๓. เปลวทองจากรอยพระพุทธรูปบาทจำลอง วัดบุปผาราม

จังหวัดจันทบุรี

๑. ผงดินจากศาลหลักเมือง
๒. ผงดินและเปลวทองจากศาลพระเจ้าตากสินมหาราช
๓. ผงตะไคร่น้ำแห้งจากพระพุทธรูปเขาคิชฌกูฏ
๔. น้ำในคลองนารายณ์ น้ำน้ำตกเขาสระบาป
อำเภอเมือง
๕. น้ำจากสระแก้ว ตำบลพลอยแหวน อำเภอท่าใหม่

จังหวัดนครนายก

๑. ผงรูปจากหลักเมือง
๒. ผงจากมณฑปพระพุทธรูป ยอดเขานางบวช
ตำบลสาริกา

จังหวัดปราจีนบุรี

๑. ผงรูปจากที่บูชาต้นศรีมหาโพธิ์ อำเภอศรีมหาโพธิ์

ภาคเหนือ

จังหวัดลำปาง

๑. เปลวทองจากพระแก้วมรกต วัดลำปางหลวง
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดลำปางหลวง

๓. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดพระแก้วดอนเต้า
๔. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดพระธาตุเสด็จ
๕. ดินศาลหลักเมือง
๖. ดินศาลเจ้าพ่อประตุม้า
๗. ดินศาลเจ้าพ่อหมอก

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑. ผงจากพระธาตุเจดีย์ ดอยกองมู

จังหวัดเชียงราย

๑. ผงจากพระธาตุเจดีย์ ยอดดอยตุง อำเภอแม่สาย
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์จอมกิติ

จังหวัดเชียงใหม่

๑. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดพระธาตุศรีจอมทอง
อำเภอจอมทอง
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์ ดอยสุเทพ
๓. ผงรูปจากที่บูชาพระพุทธสิหิงค์
๔. เปลวทองจากที่บูชาพระพุทธรูป วัดพระธาตุ-
ศรีจอมทอง
๕. ดอกไม้แห้งที่บูชาพระบรมธาตุ วัดพระธาตุศรี-
จอมทอง
๖. ดินจากเสาอินทขิลหรือหลักเมือง
๗. ดินจากโคนพระศรีมหาโพธิ์ วัดพระธาตุศรี-
จอมทอง

๘. ดินจากบริเวณที่ได้ทำสังคายนา พระไตรปิฎก
ครั้งที่ ๘ วัดเจตีย์เจตยอด
๙. ดินจากบริเวณที่ตั้งค่ายสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
อำเภอฝาง
๑๐. เปลวทองและ เกสรดอกไม้ออกจากที่บูชาอนุสาวรีย์
ครูบาศรีวิชัย

จังหวัดน่าน

๑. ผงและเปลวทองและดอกไม้แห้งจากพระพุทธรูป
ทองทิพย์
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์ แห้งแห้ง
๓. ผงจากพระธาตุเจดีย์ เขาน้อย
๔. ผงจากพระธาตุเจดีย์ ปู่เจ้า
๕. ผงจากพระธาตุเจดีย์ จอมแจ้ง
๖. เกสรดอกไม้จากพระพุทธรูป วัดพระธาตุจอมแจ้ง
อำเภอสา

จังหวัดลำพูน

๑. ผงจากองค์พระบรมธาตุหริภุญชัย
๒. ดินจากสุวรรณจังโกฏเจดีย์ วัดจามเทวี (วัดกู่กุด)
๓. เกสรดอกไม้จากแท่นบูชาพระบรมธาตุหริภุญชัย

จังหวัดแพร่

๑. ผงรูปและดินหลักเมือง
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์ ช่อแฮ

จังหวัดตาก

๑. เปลวทอง จาก พระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
๒. เกสรดอกไม้จากที่บูชาพระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

จังหวัดพิษณุโลก

๑. ทองคำเปลวผสมน้ำรักที่ขูดจากองค์ พระพุทธชินราช เพื่อกระทำพิธีปิดทองใหม่ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐
๒. เกสรบัวหลวงจากที่บูชาพระพุทธชินราช

จังหวัดสุโขทัย

๑. ผงเจดีย์พระมหาธาตุเจดีย์ วัดมหาธาตุ อำเภอเมืองสุโขทัย
๒. ผงพระปรางค์วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อำเภอศรีสัชนาลัย
๓. ดินกรุพระมหาธาตุเจดีย์ วัดมหาธาตุ อำเภอเมืองสุโขทัย
๔. ดินกรุ วัดต้นจันทร์ ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย
๕. ป่อน้ำทอง อำเภอศรีสัชนาลัย
๖. ป่อน้ำแก้ว อำเภอศรีสัชนาลัย

จังหวัดกำแพงเพชร

๑. ผงจากยอดองค์พระบรมธาตุเจดีย์ วัดพระบรม-
ธาตุ ตำบลนครชุม อำเภอเมือง
๒. ดินและเปลวทองจากหลักเมือง

จังหวัดพิจิตร

๑. ดินและ เปลวทองจากพระพุทธรูป ที่เรียก กัน ว่า
หลวงพ่อเพชร วัดท่าหลวง

จังหวัดเพชรบูรณ์

๑. ผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธรูปมหาธรรมราชา
วัดไตรภูมิ
๒. ผงรูปและเปลวทองจากหลักเมือง

จังหวัดนครสวรรค์

๑. ผงจากพระเจดีย์ วัดวรนาถบรรพต (วัดเขากบ)
๒. เปลวทองจากพระพุทธรูป วัดวรนาถบรรพต
๓. เกสรดอกไม้ออกจากที่บูชาพระเจดีย์ วัดวรนาถบรรพต

จังหวัดอุตรดิตถ์

๑. เปลวทองจากพระแท่นศิลาอาสน์
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดพระบรมธาตุ
๓. เปลวทองและผงรูปจากที่บูชาพระพุทธรูปสัมฤทธิ์
วัดท่าถนน (หลวงพ่อเพชร)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จังหวัดนครราชสีมา

๑. ดินผงรูปและเปลวทองจากหลักเมือง
๒. ดินผงรูปและเกสรดอกไม้จากอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
๓. ดินจากปราสาทหินพิมาย
๔. ผงและดินจากพระเจดีย์ วัดศาลาทอง
๕. ดินทรายผงรูปและเปลวทองจากพระพุทธรูปใน
ปราสาทหิน วัดพนมวันท์
๖. ดินทรายผงรูปและเกสรดอกไม้จากศาลเจ้าแม่บู่ง
๗. ดินทรายผงรูปและเกสรดอกไม้จากศาลเจ้าพ่อไฟ
๘. ดินทรายผงรูปและเกสรดอกไม้จากศาลเจ้าพ่อ
วัดแจ้ง
๙. ดินทรายผงรูปและเกสรดอกไม้จากศาลเจ้าพ่อ
พระยาสี่ไชยว

จังหวัดชัยภูมิ

๑. ผงจากปรางค์กู่ อำเภอเมือง
๒. ผงจากพระธาตุเจดีย์ กุดจอก อำเภอเกษตร-
สมบูรณ์
๓. ผงจากพระธาตุเจดีย์ สามหมื่น อำเภอภูเขียว
๔. ผงรูปที่บูชาพระเจ้าองค์โต เขามภูพระ ตำบล
นาเสียว อำเภอเมือง
๕. ผงรูปที่บูชาเจ้าพ่อพญาแล อำเภอเมือง

จังหวัดบุรีรัมย์

๑. ดินใจกลางปราสาทเขาพนมรุ้ง อำเภอประโคนชัย
๒. ดินใจกลางปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย
๓. ดินจากหลักเมือง
๔. ดินจากศาลเทพารักษ์ เจ้าพ่อวังگرد อำเภอสตึก
๕. ดินจากสังเวชนียสถานต่าง ๆ ในประเทศอินเดีย

จังหวัดสุรินทร์

๑. ดินหน้าพระประธาน “หลวงพ่พระชีว์” ใน
พระอุโบสถ วัดบูรพาราม

จังหวัดศรีสะเกษ

๑. ผงรูปปั้นดินจากแท่นบูชาพระโต วัดมหาพุทธาราม
๒. ผงรูปปั้นดินจากหลักเมือง

จังหวัดอุบลราชธานี

๑. ผงรูปจากพระพุทธรูปพระเจ้าอินทร์แปลง วัด
มหาวนาราม
๒. เศษเทียนจากที่บูชาพระเจ้าอินทร์แปลง
๓. เกสรดอกไม้จากที่บูชาพระเจ้าอินทร์แปลง

จังหวัดอุดรธานี

๑. ดินทรายผงรูปและ เกสรดอกไม้จากที่บูชาศาล
เทพารักษ์ กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม
๒. ดินทรายผงรูปและเกสรดอกไม้จากหลักเมือง

๓. ดินทรายผงรูป และเกสรดอกไม้ จากที่บูชาพระพุทธรูปหลวงพ่อนาค วัดมณีมาวาส

จังหวัดหนองคาย

๑. ผงจากพระธาตุเจดีย์ บึงพวน
๒. ผงรูปที่บูชาพระพุทธรูปพระใส วัดโพธิ์ชัย

จังหวัดเลย

๑. ผงจากองค์พระธาตุเจดีย์ ศรีสองรัก

จังหวัดสกลนคร

๑. ผงจากองค์พระธาตุเจดีย์ เข็ญชุม วัดพระธาตุเข็ญชุม
๒. เกสรดอกไม้ที่บูชาพระพุทธรูปหลวงพ่อบึงแสน วัดพระธาตุเข็ญชุม
๓. เศษปูนที่แตกร้าวจากหลวงพ่อบึงแสน

จังหวัดนครพนม

๑. ผงจากองค์พระธาตุพนม
๒. ผงรูปที่บูชาองค์พระธาตุพนม
๓. ดินจากฐานพระธาตุพนม
๔. ผงรูปและดินจากหลักเมือง

จังหวัดขอนแก่น

๑. ผงปูนพระธาตุขามแก่น ตำบลบ้านขาม อำเภอ
นาโพธิ์

จังหวัดมหาสารคาม

๑. ผงรูปจากหลักเมือง

จังหวัดร้อยเอ็ด

๑. ผงจากพระกัณฐ์บ้านบางกั อำเภอรวัชบุรี
๒. ดินบริเวณหลักเมือง บึงปลาญชัย
๓. ผงจากพระกัณฐ์ อำเภอสวรรณภูมิ
๔. ผงรูปที่บูชาพระสังกัจจายน์ วัดสระทอง
๕. ดินจากพระธาตุเจดีย์ อุบมุง อำเภอโพนทอง

จังหวัดกาฬสินธุ์

๑. ผงรูปและดินจากหลักเมือง

ภาคใต้

จังหวัดชุมพร

๑. ทรายใจกลางศาล กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์
หาดทรายลิ
๒. ผงรูปที่บูชาพระรูปกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑. ผงจากองค์พระบรมธาตุ
๒. เกสรดอกไม้ที่บูชาองค์พระบรมธาตุ

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑. ผงจากองค์พระบรมธาตุไชยา
๒. เทียนบูชาพระบรมธาตุไชยา

จังหวัดระนอง

๑. ผงรูปบูชาพระพุทธรูปควนสมอ สมัยเจ้าอายยี่
วัดอุปันนธาราม

จังหวัดกระบี่

๑. ดินในกรุถ้าพระ บนเขาขนาน้ำ ตำบลไสไทย
อำเภอเมือง
๒. เศษฐานพระในกรุถ้าพระ ตำบลไสไทย อำเภอ
เมือง

จังหวัดพังงา

๑. ดินจากหลักเมือง
๒. ดินและเศษชิ้นส่วนจากเทวสถานและ เทวรูป
พระนารายณ์ ตำบลเหล อำเภอกะปง

จังหวัดภูเก็ต

๑. ผงจากรอยพระพุทธรูป เกาะแก้ว หน้าหาดราไว
๒. ผงรูปและ เปลวทอง จากพระพุทธรูป พระทอง
วัดพระทอง อำเภอถลาง
๓. ผงรูปและเปลวทองที่บูชาอนุสาวรีย์หลวงพ่อแช่ม
วัดฉลอง

จังหวัดสงขลา

๑. ผงจากองค์พระธาตุเจดีย์ วัดไชยมงคล
๒. ผงรูปและเปลวทองจากพระธาตุเจดีย์ วัดไชย-
มงคล

๓. ผงรูปที่บูชาพระพุทธสิหิงค์ วัดเลียบ
๔. ผงจากพระธาตุเจดีย์ วัดพะโคะ อำเภอสังขละบุรี
๕. ผงรูปและเปลวทองจากหลักเมือง

จังหวัดตรัง

๑. พระผงศรีวิชัย ได้จากถ้ำสาย ตำบลบางดี และถ้ำศิวิหาร ตำบลเขากอบ อำเภอห้วยยอด
๒. พระว่านศักดิ์สิทธิ์ ประดิษฐานที่วัด ๒๐๐ แห่ง
๓. พระดินดิบ ได้มาจากถ้ำสาย ตำบลบางดี
๔. ผงรูปที่บูชาพระในถ้ำพระพุทธ ตำบลหนองบัว
๕. ดินจากสังเวชนียสถานสี่แห่ง ประเทศอินเดีย

จังหวัดพัทลุง

๑. ผงจากองค์พระธาตุเจดีย์ วัดตะวัตเขียนบางแก้ว อำเภอเขาชัยสน

จังหวัดสตูล

๑. ผงรูปหน้าที่ยี่สิบห้าพระพุทธรูป วัดชนาธิปเฉลิม ตำบลพิมาน
๒. ผงรูปหน้าที่ยี่สิบห้าพระพุทธรูป วัดสันติวราราม ตำบลพิมาน
๓. ผงรูปหน้าที่ยี่สิบห้าพระพุทธรูป วัดหน้าเมือง ตำบลคลองขุด

๔. ผงรูปหน้าทีบุชาพระพุทธรูป วัดตุลยาราม
 ตำบลฉลุง

จังหวัดปัตตานี

๑. ดินผงรูปเปลวทองและเกสรดอกไม้จากหลักเมือง
 ๒. ดิน ผงรูป เปลวทองจากทีบุชาหลวงพ่อดวด
 เขียบน้ำทะเลจืด วัดช้างไห อำเภอกอไผ่

จังหวัดยะลา

๑. ผงจากองค์พระพุทธรุไสยาสน์ วัดคูหาชุม
 ๒. ดินจากหลักเมือง

จังหวัดนราธิวาส

๑. ดิน ผงรูป และเกสรดอกไม้ จากวัดพระพุทธร
 อำเภอตากใบ

บทสวด

ชยมังคลคาถา

ในการพระราชทาน พระพุทธรูปราชูปถัมภ์
ประจำจังหวัดต่าง ๆ

ขตุติโย เสฏฺโฐ ชเนตสุมิ
วิชาจรณสมุปฺโน
สุโข พุทฺธานมุปฺปาโท
สุขา สงฺฆสฺส สามคฺคี
ยํ ยํ เทวมนุสฺसानํ
ตสฺส ตสฺसानุภาเวน
เย เย อารกฺขกา เทวา
อิมินา ฌมฺมทาเนน
สทา ภทฺธานิ ปสฺสนตุ
อปฺปมตฺตา จ อมฺเหสุ
ยญฺจ โน ภาสฺมาเนหิ
ตณฺโน เทวานุโมทนตุ
เย วา ชลาพุชฌนฺทชา
อเวรา โหนตุ สพฺเพ เต
ปสฺสนตุ อนวชฺชานิ

เย โคตตปฏิสาริโน
โส เสฏฺโฐ เทวมานุเส
สุขา สทฺธมฺมเทสฺนา
สมคฺคานํ ตโป สุโข
มङฺกलตฺถาย ภาสิตํ
โหนตุ ราชกฺุเล สุขํ
ตตฺถ ตตฺถาธิวาสิโน
สพฺเพ อมฺเหหิ ปุชฺिता
สุชิตา โหนตุ นิพฺภยา
สพฺเพ รกฺขนตุ โน สทา
กฺุสลํ ปสฺสํ พหุํ
จิรํ ติฏฺฐินฺ สาทตํ
สํเสทโชนฺปาติกา
อนีมา นิรुพฺพทฺวา
มา จ สวชฺชมากมา

จิรั ตัญญุ โลกสมิ
 ทสฺเสนํ ตํ โสตนํ ตุนํ
 ยาว พุทฺโธติ นามมปิ
 สมฺมาเทลิตธมฺมสฺส
 ปสนฺนา โหนตุ สพฺเพปิ
 สมฺมา ธารํ ปเวจฺจนฺโต
 วุฑฺฒิกาวาย สตฺตานํ
 มาตา ปิตา จ อตฺตรํ
 เอวํ ธมฺเมน ราชานो
 มหาการุณิกो นาโถ
 ปุเรตฺวา ปารมี สพฺพา
 เอเตน สจฺจวชฺเช
 ชยฺนฺโต โพธิยา มฺเเล
 เอวํ ตํ วิชโย โหหิ
 อปราชิตปลฺลงเก
 อภิสฺสเก สพฺพพุทฺธานํ
 สุนกฺขตฺตํ สุมงฺคํ
 สุขโณ สุมฺหุตฺโต จ
 ปทกฺขิณํ กายกมฺมํ
 ปทกฺขิณํ มโนกมฺมํ
 ปทกฺขิณานิ กตฺวาน

สมฺมาสมฺพุทฺธสํ
 มกฺกํ สตฺตวิสุทฺธิยา
 โลกเชฏฺฐสฺส สตฺถุโน
 ปวตฺตติ มเหสีโน
 ปาณินอ พุทฺธสํ
 กาเล เทโว ปวสฺสตุ
 สมิทฺธํ เนตุ เมทนี
 นิจฺจํ รกฺขนฺติ ปุตฺตํ
 ปจฺจํ รกฺขนฺตุ สพฺพทา
 หิตาย สพฺพปาณินํ
 ปตฺโต สมฺโพธิมุตฺตมํ
 โหนฺตุ เต ชยมงฺคํ
 สกฺขยานํ นนฺทิวฑฺฒโน
 ชยสฺส ชยมงฺคเล
 สีสฺส ปจฺจิวิปฺกฺขเร
 อคฺคปตฺโต ปโมทติ
 สุปฺภาตํ สุมฺหุจฺจิตํ
 สฺยิณฺจํ พุรหฺมจาริสฺสุ
 วาจากมฺมํ ปทกฺขิณํ
 ปณฺธิ เต ปทกฺขิณานิ
 ลภนฺตตฺเถ ปทกฺขิณ

โส อตฺถลทฺโธ สฺขิโต
 อโรโค สฺขิโต โหหิ
 สตา อตฺถลทฺธา สฺขิตา
 อโรคา สฺขิตา โหหิ
 เต อตฺถลทฺธา สฺขิตา
 อโรคา สฺขิตา โหถ
 ภวตุ สพฺพมङฺกลํ
 สพฺพพุทฺธานุภาเวน
 ภวตุ สพฺพมङฺกลํ
 สพฺพธมฺมานุภาเวน
 ภวตุ สพฺพมङฺกลํ
 สพฺพสํฆมานุภาเวน

วิรุฬฺโห พุทฺธสาสเน
 สห สพฺเพหิ ญาตีถิ
 วิรุฬฺหา พุทฺธสาสเน
 สห สพฺเพหิ ญาตีถิ
 วิรุฬฺหา พุทฺธสาสเน
 สห สพฺเพหิ ญาตีถิ
 รกฺขนตุ สพฺพเทวตา
 สทา โสตุถิ ภาวนตุเต
 รกฺขนตุ สพฺพเทวตา
 สทา โสตุถิ ภาวนตุ เต
 รกฺขนตุ สพฺพเทวตา
 สทา โสตุถิ ภาวนตุ เต

หมายเหตุ พระสงฆ์เริ่มสวดตั้งแต่เวลาทรงพระสุหร่าย ทรงเจิม
 พระพุทธรูปนวราชูปถัมภ์

คำแปลบทสวด

ชมมงคลคาถา

ในการพระราชทาน พระพุทธรูปนวราชูปถัมภ์
ประจำจังหวัดต่าง ๆ

พระมหากษัตริย์เป็นผู้ประเสริฐสุดในหมู่มนุษย์ทุกชนชั้น พระพุทธเจ้าผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและคุณธรรม (ข้อปฏิบัติเครื่องดำเนินถึงวิชา) เป็นผู้ประเสริฐสุดในเทวดาแล่มนุษย์ การอุปถัมภ์แห่งพระพุทธรูปทั้งหลาย ให้เกิดสุข การแสดงพระสัทธรรม ให้เกิดสุข ความพร้อมเพรียงของหมู่ ให้เกิดสุข ความเพียรของผู้พร้อมเพรียงกัน ให้เกิดสุข พระปริตรใด ๆ อันเราสวดแล้ว เพื่อประโยชน์แก่มงคลแห่งเทพดาแล่มนุษย์ทั้งหลาย ด้วยอำนาจแห่งพระปริตรนั้น ๆ ขอความสุขจงมีในราชสกุลเทพทั้งหลายใด ๆ ผู้รักษาโดยเอื้อเฟื้อ ผู้สถิตอยู่ในสถานนั้น ๆ ทั้งหมด อันเราบูชาแล้วด้วยธรรมทานนั้น เทพทั้งหลายนั้น ๆ จงเห็นสิ่งเจริญทั้งหลายทุกเมื่อ จงเป็นผู้ถึงซึ่งความสุข ปราศจากภัยทุกเมื่อ อนึ่ง เหล่าเทพทั้งสน จงอย่าประมาทแล้วในเราทั้งหลาย รักษาเราทั้งหลายทุกเมื่อ อนึ่ง กุศลอันใดมากอันเราทั้งหลายภาวนาอยู่ ขวนขวายแล้วเทพทั้งหลาย จงอนุโมทนากุศลอันนั้นของเราทั้งหลายจงดำรงอยู่ติดต่อกันสืบกาลนาน อนึ่ง สัตว์ทั้งหลายใดที่เป็นชลาพุชจะกำเนิดในครรภ์มารดา แลที่เป็นอันตชะกำเนิดในฟอง แลที่เป็นสังเสทชะกำเนิดในเหงื่อไคล แลที่เป็นอุปาทิกะกำเนิดลอยขึ้น ขอสัตว์ทั้งหลายนั้นทั้งหมด จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่มีทุกข์ ไม่มีอุปัทวะ เห็นกรรมทั้งหลายอันหาโทษมิได้ อนึ่ง กรรม

อันมีโทษอย่าพองพานสัตว์เหล่านั้น ขอคำสั่งสอนของพระสัมมาสัม-
 พุทธเจ้า อันแสดงมรรคาเพื่อความหมดจดแห่งสัตว์ แก่สัตว์ผู้มีสติ
 จงดำรงอยู่ในโลกสันกาลนาน แม้พระนามว่า พุทธโธ ดังนี้ ของพระ-
 ศาสดาผู้ประเสริฐในโลก ผู้มีธรรมอันแสดงแล้วโดยชอบ ผู้แสวงหา
 ซึ่งคุณอันใหญ่ ยังเป็นไปอยู่เพียงใด แม้สรรพสัตว์ทั้งหลาย จงเป็นผู้
 เลื่อมใสแล้วในพระพุทธศาสนา ฝนจตกต้องตามฤดูกาล จงนำเมฆนี้คล
 ไปสู่ความมั่งคั่ง ให้สำเร็จประโยชน์ เพื่ออันบังเกิดความเจริญแก่สัตว์
 ทั้งหลาย มารดาแลบิดาย่อมถนอมบุตรน้อย อันบังเกิดในตนเป็นนิตย
 จันใด พระราชาทั้งหลายจงรักษาประชาราษฎร์โดยชอบในกาลทั้งปวง
 จนนั่น พระพุทธเจ้าผู้เป็นเทพของสัตว์ ประกอบแล้วด้วยพระมหา
 กรุณา ยังบารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็มเพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย
 ถึงแล้วซึ่งความตรัสรู้อันอุดม ด้วยความกล่าวสัจยนี้ ขอชัยมงคลจงมี
 แก่ท่าน ขอท่านจงมีชัยชนะ จงชนะในชัยมงคลพิธิ เหมือนพระพุทธองค์
 ซึ่งทรงเพิ่มพูนความชื่นชมยินดีแก่กษัตริย์ตักยะทั้งหลาย ทรงชนะมาร
 ที่โคณโพรพิฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศ ทรงปราโมทย์อยู่บนบัลลังก์ซึ่ง
 ไม่เคยทรงปราศัยเหนือปฐพีมีสณฐานเหมือนไบบัวซึ่งเป็นยอดปฐพีตลอด
 เป็นที่อภิเชก (ตรัสรู้) แห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง ฉะนั้น เวลาที่สัตว์
 ประกอบชอบ ชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี แลขณะดี ครุฑดี บุชาติ
 แล้วในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย กายกรรมเป็นประทักษิณ (เป็นกุศล-
 กรรม) วาจกรรมเป็นประทักษิณ มโนกรรมเป็นประทักษิณ ความ
 ปราศรณาของท่านเป็นประทักษิณ สัตว์ทั้งหลายทำกรรมอันเป็น
 ประทักษิณแล้ว ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลายอันเป็นประทักษิณ (เป็นส่วน
 ดี) ท่านนั้น (ชาย) จงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข

เจริญในพระพุทธศาสนา ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุขกับญาติทั้งหลาย
 ทั้งหมด ท่านนั้น (หญิง) จงเป็นผู้มีประโยชน์อันได้แล้วถึงแล้วซึ่ง
 ความสุข เจริญในพระพุทธศาสนา ไม่มีโรค ถึงแล้วซึ่งความสุขกับญาติ
 ทั้งหมด ท่านทั้งหลายนั้น (ทั้งชายทั้งหญิง) จงเป็นผู้มีประโยชน์
 อันได้แล้ว ถึงแล้วซึ่งความสุข เจริญในพระพุทธศาสนา ไม่มีโรค ถึงแล้ว
 ซึ่งความสุขกับญาติทั้งหลายทั้งหมด ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอ
 เหล่าเทพดาทั้งปวง จงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง
 ขอความสวัสดิ์ทั้งหลายจงมีแก่ท่านทุกเมื่อ ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน
 ขอเทพดาทั้งปวง จงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง
 ขอความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ขอสรรพมงคลจงมีแก่ท่าน ขอ
 เทพดาทั้งปวง จงรักษาท่าน ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง ขอ
 ความสวัสดิ์ทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน ฯ

ราชาศัพท์

ร่างกาย

หัว

พระเจ้า (พระมหากษัตริย์)

หัว

พระเศียร (พระราชวงศ์)

หัวคนธรรมดาสามัญ เรียกว่า ศีรษะ

ผม

เส้นพระเจ้า (พระมหากษัตริย์)

บางที่ใช้พระเจ้าเฉยๆ ก็มี

ผม

พระเกศา, พระเกศ, พระศก

ไรผม

ไรพระเกศา

จุก

พระโมลี, พระเมาลี

ไรจุก, ไรผม

พระจุไร

หน้าผาก

พระนลาฏ

คิ้ว

พระขนง, พระภมู

ขนระหว่างคิ้ว

พระอุณาโลม

ดวงตา

พระเนตร, พระนยนะ, พระจักขุ

ขอบตา

ขอบพระเนตร

หลังตา

หลังพระเนตร

จมูก

พระนาสา, พระนาสิก

ช่องจมูก

ช่องพระนาสิก

แก้ม ^๒	พระปราง
กระพุ้งแก้ม ^๒	พระกำโบล
หนวด	พระมัสสุ
เครา	พระทาสฏิกะ, พระทาฌิกะ
ปาก, ริมฝีปาก	พระโอษฐ์
ฟัน ^๔	พระทนต์
ไรฟัน	ไรพระทนต์
เขี้ยว ^๕	พระทาสฐะ, พระทาฌะ
ลิ้น ^๕	พระชีวหา
ต้นลิ้น (ลิ้นไก่)	มูลพระชีวหา
คาง	พระหนุ (อ่าน หนุ)
ขากรรไกร	ต้นพระหนุ
หู, ใบหู	พระกรรณ
ช่องหู	พระโสศ, ช่องพระกรรณ
ดวงหน้า	พระพักตร์
คอ	พระศอ
ไหปลาร้า	พระรากขวัญ
บ่า, ไหล่	พระอังสา
จะงอยบ่า	พระอังสกุฏ
ต้นแขน (ตั้งแต่ไหล่ลงไป ถึงข้อศอก)	พระพาหา, พระพาหุ
ปลายแขน (ตั้งแต่ข้อศอก ลงไปถึงข้อมือ)	พระกร

ข้อศอก	พระกัปประ (อ่าน กัปประ), พระกโประ
มือ	พระหัตถ์
ข้อมือ	ข้อพระกร, ข้อพระหัตถ์
ฝ่ามือ	ฝ่าพระหัตถ์
นิ้วมือ	พระองคุลี, นิ้วพระหัตถ์
นิ้วหัวแม่มือ	พระอังคุฐ
นิ้วชี้	พระดัชนี
นิ้วกลาง	พระมัชฌิมา
นิ้วนาง	พระอนามิกา
นิ้วก้อย	พระกนิษฐา
เล็บ	พระนขา
อก	พระอุระ, พระทรวง
นม	พระถัน, พระเต้า
รักแร้	พระกัจฉะ, ระหว่างพระพาหา
ท้อง	พระอุทร
สะดือ	พระนาภี
สะดือ	พระกฤษฎี, บั้นพระองค์
สีข้าง	พระปรัศว์
หลัง	พระปฤษฎางค์ พระขนอง
ตะโพก	พระโสณี
ที่นั่งทับ, ก้น	พระที่นั่ง
อุจจาระ	พระบังคนหนัก

ปัสสาวะ

ทันขา

ขา, ตัก

เข้า

แข่ง

น้อง

ตาตุ่ม

เท้า

ข้อเท้า

หลังเท้า

ฝ่าเท้า

สันเท้า

ผิวหนัง

เงา

ขน

ผิวหนัง

เนื้อ

หนัง

สี

ไฟ, ไข่มะลวงวัน

หัวใจ

ปอด

ตับ

พระบงคนเบา

พระอรุ

พระเพลา

พระชาน

พระชงฆ์

หลังพระชงฆ์

พระโคปผกะ

พระบาท

ข้อพระบาท

หลังพระบาท

ฝ่าพระบาท

พระปราชญ์

พระฉวี

พระฉายา

พระโลมา

พระราศี

พระมังสา

พระตจะ

พระอสา

พระบีฬกะ

พระหทัย, พระกมล

พระปัสพาสะ

พระยกันนะ (อ่าน ยะกะนะ)

ไต่ (โบราณว่า ม้าม)

ม้าม (โบราณว่า ไต่)

ไต้ใหญ่

ไต้น้อย, ไต้ทบ

เส้น, เอ็น

พังผืด

ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

มันในสมอง

น้ำไขข้อ

น้ำดี (น้ำจากต่อมตับ)

น้ำลาย

เสลด

น้ำตา

น้ำมูก

เหงื่อ

ไคล

น้ำหนอง, น้ำเหลือง

เลือด

เลือดหญิงมีประจำเดือน

กระดูก

เถากระดูก

รก

พระวักกะ

พระปัทมะ

พระอินตะ

พระอินตะคุณะ

พระนหารุ

พระกิโถมกะ (อ่าน กิโถมะกะ)

พระองคาพยพ

พระมัตถลุงค์

พระลสิกา

พระปิตตะ

พระเชษะ

พระเสมหะ

น้ำพระเนตร, พระอัสสุ

มูลพระนาสิก

พระเสโท

พระเมโท

พระบุพโพ

พระโลหิต

พระอุหลบ

พระอัฐิ

พระอังคาร

พระสกุณ

เครื่องภาชนะใช้สอย, เครื่องประดับ และเครื่องแต่งต่าง ๆ

กระโถนเล็ก

พระสุพรรณศรี (พระมหากษัตริย์)

กระโถนใหญ่

พระสุพรรณราช (พระมหากษัตริย์)

กระโถน

บัวนพระโอษฐ์ (พระราชวงศ์)

โต๊ะเท้าช้างเป็นภาชนะ
คล้ายโต๊ะทองเหลืองที่
ชาวบ้านใช้ แต่ทำด้วย
ทองคำ และที่เชิงมี
ลักษณะคล้ายเท้าช้าง
สำหรับวางชามวางจาน
เชิง ซึ่งบรรจุอาหารอยู่
พร้อม

พระสุพรรณภาชน์ (พระมหากษัตริย์)

พานหมาก

พานพระศรี (พระมหากษัตริย์)

พานหมาก

พานหมากเสวย (พระราชวงศ์)

หีบหมาก

หีบพระศรี (พระมหากษัตริย์)

หีบหมาก

หีบหมากเสวย (พระราชวงศ์)

กระเป๋ามากบุหรี

พระล่วม

ตลับเพชร

พระรัตนกรัณฑ์

ถาดนาร้อน

ถาดพระสุธารส

จอกหมาก, พานรองสังข์

พระมั่งสี

คนโทน้ำ, หม้อน้ำ

พระตะพาน

คนโทน้ำ, หม้อน้ำ
 หม้อกรวดน้ำ
 หม้อน้ำที่ทำด้วยทองคำ
 หม้อน้ำที่ทำด้วยดินเผา
 หมากร
 น้ำกิน
 น้ำชา
 ของกิน, เครื่องคาว
 กับข้าว เครื่องหวาน
 ของหวาน, เครื่องว่าง
 ของว่าง
 ข้าว
 ยารักษาโรค
 ยาถ่าย
 ยาเส้นสำหรับสูบ
 บุหรี่ (ยามวนสำหรับสูบ)
 เหล้า
 แว่นตา
 เสื้อ
 เสื้อ
 ช้อน
 ช้อน
 ตะเกียบ

พระเต้า
 พระเต้าทักษิโณทก
 พระสุวรรณภิงคาร (พระมหากษัตริย์)
 พระภิงคาร (พระมหากษัตริย์)
 พระศรี (พระมหากษัตริย์)
 พระสุธารส
 พระสุธารสชา
 เครื่อง
 พระกระยาเสวย (พระมหากษัตริย์)
 พระโอสถ
 พระโอสถประจักษ์
 พระโอสถเส้น
 พระโอสถมวน
 น้ำจันทน์
 จลองค์พระเนตร
 จลองค์พระองค์, พระกัญจุกะ
 เสื้อทรง (พระราชวงศ์)
 จลองค์พระหัตถ์
 จลองค์พระหัตถ์ช้อน
 จลองค์พระหัตถ์ตะเกียบ

รองเท้า

ฉลองพระบาท (พระมหากษัตริย์)

รองเท้า

รองพระบาท (พระราชวงศ์)

ถุงเท้า

ถุงพระบาท

ไม้เท้าหลัง

ฉลองไค, นารายณ์หัตถ์

ศัตรา, อาวุธ เช่น

กระบี่, กริช, ปืน

พระแสง

มีดเจียนหมาก, มีดโกน

พระแสงกรรบิค

กรรไกร

พระแสงปนาค, พระแสงกรรไกร

แหวน

พระแสงกัศสะ

ไม้เท้า, ไม้วา

ธารพระกร

ตรา สำหรับใช้ประทับ

พระราชลัญจกร (พระมหากษัตริย์)

ตราประจำพระองค์

พระราชวงศ์ สำหรับ

ใช้ตีหรือประทับ,ดวง

ตรา, เครื่องราชอิส-

ริยาภรณ์

พระตรา

กระจกส่อง

พระฉาย

หวี

พระสาาง

น้ำอบ, น้ำหอม, น้ำปรุง

พระสุคนธ์

เครื่องหอม เช่น กระแฉ,

แป้งร่ำ, แป้งหอม สบู่หอม

เครื่องพระสำอาง

ห้องแต่งตัว, ห้องสุขา

ห้องพระสำอาง

เตี้ย	พระแท่น
เตี้ยนอน	พระแท่นบรรทม
ที่สำหรับนั่ง	พระราชอาสน์ (พระมหากษัตริย์)
เครื่องลาด, เครื่องปู, ที่นอน	พระบรรจถรณ์ (พระมหากษัตริย์)
ที่นอน, ที่นั่ง, พูก, นวม	พระยี่ภู่ (พระมหากษัตริย์)
ที่นอน	พระที่ (พระราชวงศ์)
ผ้า มีลายปักตามขอบ	
สำหรับรองนั่ง	พระสุจหนี่
บัลลังก์, เก้าอี้ทอง มีพนักสูง	
มีที่วางแขนสองข้าง สำหรับนั่ง	
ในงานพิธี	พระราชอาสน์ (พระมหากษัตริย์)
เก้าอี้	พระเก้าอี้
หมอนหนุน	พระเขนย
หมอนอิง	พระขนน
ม่าน, มุ้ง	พระวิสูตร, พระสูตร
เปล	พระอุ
ผ้าห่ม	พระภูษา (พระมหากษัตริย์)
ผ้าห่ม	ผ้าทรง (พระราชวงศ์)
กางเกง	พระสนับเพลา
ร่ม	พระกลด

ของสำหรับประทับเกียรติยศ

ได้แก่ ฉัตร, ชุมสาย, พัดโบก,

จามร, กลดบังสุริย์, ทานตะวัน เครื่องสูง

หน้าต่าง

พระบัญชา (พระมหากษัตริย์)

หน้าต่าง

พระเกตุ (พระราชวงศ์)

ประทุ

พระทวาร

เรือนหลวง

พระที่นั่ง

เรือน

ตำหนัก (พระราชวงศ์)

ที่พักชั่วคราว

พลับพลา (พระมหากษัตริย์)

บ้าน

พระบรมมหาราชวัง, พระราชวัง
(พระมหากษัตริย์)

บ้าน

วัง (พระราชวงศ์)

ผ้าไหม

พระโกไสยพัสดุ

ผ้าฝ้าย

พระกัปปาสักพัสดุ

ผ้าไหมมะเดื่อ

พระอุทุมพรพัสดุ

ผ้าสีนํ้าเงิน (ผ้าขนสัตว์สีนํ้าเงิน) พระรัตนมณฑล

ผ้าสีนํ้าเงิน (ผ้าขนสัตว์)

พระรัตนมณฑล

ผ้าไหมตัว เช่น สีขาว

พระสะพัก

ผ้าไหมนํ้าเงิน

คลุมบรรทม

ผ้าเช็ดตัว

ชั้นพระองค์

ผ้าเช็ดหน้า

ชั้นพระพักตร์

ผ้าอาบหน้า

พระภูษาชุบสรอง (พระมหากษัตริย์)

ผ้าอาบน้^๕

ผ้าโพก, ผ้าพันหัว

หมวก

หมวกชนิดหนึ่ง มีส^๕ัญฐานเหมือนดอกท^๕ับทิมคว่ำ

ปิ่นประดับเพชร

กรอบหน้า, มงกุฎ

ตม^๕ห^๕จอนห^๕, ดอกไม้^๕ทัดห^๕

เครื่องประดับที่สวมไว้

ที่ต้นแขน ลักษณะคล้าย

กำไล สร้อยอ่อน, สายสร้อย, พาหุรัด

กำไล

กำไลข้อมือ

กำไลข้อเท้า

แหวน

สร้อยยาวสวมสะพายแล่งที่ตัว พระสังวาล

เข็มขัด

ผ้าชุบสร^๕, ผ้าสร^๕ (พระราชวงศ์)พระเว^๕ฐนะ

พระมาลา

พระต^๕ม^๕ปี (พระราชวงศ์)พระจุ^๕ฑามณีพระอุ^๕ณ^๕หิสพระก^๕ุณ^๕ทลพระกร^๕ร^๕เจียกพระเก^๕ย^๕ูร

ทอง (ข้อ) พระกร

ทอง (ข้อ) พระบาท

พระธำ^๕ม^๕รงค์พระสัง^๕วาลพระบ^๕ั้น^๕เ^๕น^๕ง, รัต^๕พระอง^๕ค์

อาการต่าง ๆ

คำ^๕สั่ง

พระบรมราชโองการ (พระมหากษัตริย์)

คำ^๕สั่ง

พระราชเสาวนีย์ (สมเด็จพระบรมราชินี)

คำ^๕สั่ง

รับสั่ง (พระราชวงศ์)

คำสอน

พระบรมราชาวาท (พระมหากษัตริย์)

คำสอน

พระโอวาท (พระราชวงศ์)

ทักทายปราศรัย

พระราชปฏิสันถาร (พระมหากษัตริย์)

ทักทายปราศรัย

ทรงปฏิสันถาร (พระราชวงศ์)

คำพูด, พูด

พระราชดำรัส, พระราชกระแส
(พระมหากษัตริย์)

คำพูด, พูด

ตรัส, รับสั่ง (พระราชวงศ์)

แต่งหนังสือ

ทรงพระราชนิพนธ์ (พระมหากษัตริย์)

แต่งหนังสือ

ทรงพระนิพนธ์, ทรงนิพนธ์,
ทรงเรียบเรียง, ทรงแต่ง
(พระราชวงศ์)

จดหมาย

พระราชหัตถเลขา (พระมหากษัตริย์)

จดหมายที่เขียนด้วยลายมือ

ของพระมหากษัตริย์

ลายพระราชหัตถ์

ชื่อ

พระปรมาภิไธย (พระมหากษัตริย์)

ชื่อ

พระนามาภิไธย (สมเด็จพระบรมราชินี)

ชื่อ

พระนาม (พระราชวงศ์)

ลงลายมือชื่อ

ลงพระปรมาภิไธย (พระมหากษัตริย์)

ลงลายมือชื่อ

ลงพระนาม (พระราชวงศ์)

โทรเลข

พระราชโทรเลข (พระมหากษัตริย์)

ให้

พระราชทาน (พระมหากษัตริย์)

ส่วนผู้นให้พระมหากษัตริย์
 ใ้ว่าทูนเกล้าทูนกระหม่อม
 ถวายสำหรับของทักขินได้,
 และน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม
 ถวายสำหรับของทักขินไม่ได้
 เช่น ที่ดิน

คำว่าทูนเกล้าทูนกระหม่อม, น้อมเกล้าน้อมกระหม่อมหรือ
 ปกเกล้าปกกระหม่อมเหล่านี้เป็นต้น จะเขียนย่อว่า, ทูนเกล้าฯ, น้อม-
 เกล้าฯ, หรือ ปกเกล้าฯ ก็ได้ แต่เวลาอ่านหรือพูดต้องว่าให้เต็ม

ให้

ประธาน (พระราชวงศ์)

ท

ทอดพระเนตร

อยากได้

ต้อง หรือ มีพระราชประสงค์

(พระมหากษัตริย์)

อยากได้

ต้อง หรือ มีพระประสงค์ (พระราชวงศ์)

คิด

ทรงพระราชดำริ (พระมหากษัตริย์)

คิด

ทรงพระดำริ (พระราชวงศ์)

คิดถึง

มีพระราชหฤทัยระลึกถึง (พระมหากษัตริย์)

คิดถึง

ทรงระลึกถึง (พระราชวงศ์)

เรียก

มีพระราชกระแสรับสั่งให้หา

(พระมหากษัตริย์)

เรียก

รับสั่งให้หา (พระราชวงศ์)

เดิน

ทรงพระราชดำเนิน (พระมหากษัตริย์)

เดิน

ไป

ไป

ไปเที่ยว

คำถาม

คำถาม

ถามเป็นการส่วนตัว

ถามเป็นการส่วนตัว

ตัดสิน

ตัดสิน

เรียนปฏิบัติ

รู้

รู้

ทำบุญ

ทำบุญ

ฟังเทศน์

โกรธ, เคือง

ชอบ, รัก, เ็นดู,

ยม

ทรงพระดำเนิน (พระราชวงศ์)

เสด็จพระราชดำเนิน (พระมหากษัตริย์)

เสด็จ (พาพระราชวงศ์)

เสด็จประพาส

พระราชปจณา (พระมหากษัตริย์)

พระปจณา (พระราชวงศ์)

มีพระราชดำรัสถาม ตรัสถาม

(พระมหากษัตริย์)

รับสั่งถาม (พระราชวงศ์)

พระบรมราชวินิจฉัย (พระมหากษัตริย์)

พระวินิจฉัย (พระราชวงศ์)

เรียนพระราชปฏิบัติ (พระมหากษัตริย์)

ทราบใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท

(พระมหากษัตริย์)

ทราบใต้ฝ่าพระบาท, ทรงทราบ

(พระราชวงศ์)

ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล (พระมหากษัตริย์)

ทรงบำเพ็ญพระกุศล (พระราชวงศ์)

ทรงธรรม, ทรงสดับพระธรรมเทศนา

ทรงพระพิโรธ, กริ้ว

โปรด

แย้มพระโอษฐ์

จะพ๑ดแล๑วหน๑งเส๑ย

ห๑วเราะ

ร๑องให๑

อ๑านหน๑งส๑อ, เข๑ยนหน๑งส๑อ,

เร๑ยนหน๑งส๑อ

เร๑ยน

ผ๑น

ส๑บายกายส๑บายใจ

อ๑้วน

ผ๑อม

ม๑ีคร๑รภ๑

เจ๑็บ

เจ๑็บ

ผ๑

ล๑ม

บ๑วม

อ๑าเจ๑ียน

เส๑ียงกระแ๑ม

ไ๑

เส๑ียงไ๑

จ๑าม

เร๑อ

เข๑ยนพระโ๑ษฐ๑

ท๑รงพระส๑รวล

ท๑รงพระก๑นเส๑ง

ท๑รงพระอ๑ักษร

ท๑รงเล๑าเร๑ยน, ท๑รงค๑ึกษา

ท๑รงพระส๑ุบ๑น

ท๑รงพระส๑ำร๑ญ๑

ท๑รงพระเจ๑ริญ๑, ท๑รงพ๑วงพ๑

ช๑บพระองค๑

ท๑รงพระคร๑รภ๑

ท๑รงพระป๑ระช๑วร (พระมห๑ากษ๑ัต๑ริย๑)

ป๑ระช๑วร (พระร๑าชวงศ๑)

พระย๑อด

ว๑าโย, ว๑าต๑า

โ๑ศ๑ผะ, โ๑ศ๑ถะ

ท๑รงพระอ๑าเจ๑ียน

พระข๑ิป๑ส๑ท๑โท

ท๑รงพระก๑รร๑สะ, ท๑รงพระก๑าสะ

พระก๑าส๑ส๑ท๑โท

ท๑รงพระป๑ี๑น๑าสะ

ท๑รงพระอ๑ุเท๑กะ, ท๑รงพระอ๑ุเท๑ตุ

ใช้น้ำหอม เช่นทาน้ำอบไทย	ทรงพระสุคนธ์
ใช้เครื่องหอมเช่นผัดหน้าด้วย	
แป้งหอม, ภูต้าวด้วยสบู่หอม	ทรงพระสำอาง
ตัดผม	ทรงพระเครื่องใหญ่ (พระมหากษัตริย์)
ตัดผม	ทรงเครื่อง (พระราชวงศ์)
แต่งตัว	ทรงเครื่อง
แต่งตัว	แต่งพระองค์, ทรงเครื่อง
เล่นกีฬา	ทรงกีฬา
ขี่ช้าง	ทรงช้าง
ขี่ม้า	ทรงม้า
ขี่รถ	ทรงรถ
ขี่เรือ	ทรงเรือ

คำว่า “ทรง” ใช้กับกริยาที่เป็นราชาศัพท์อยู่แล้วไม่ได้ เช่น ทอดพระเนตร, พระราชทาน, เสด็จ, เสดวย, ตรัส, ประทับ อย่าใช้ว่า ทรงทอดพระเนตร, ทรงพระราชทาน, ทรงเสด็จ, ทรงเสดวย, ทรงตรัส, ทรงประทับ ดังนั้น เป็นต้น แต่ใช้กับคำที่ไม่สำเร็จเป็นกริยา เช่น พระสรวล ว่า ทรงพระสรวล ได้ และใช้กับกริยาที่ยังไม่ใช่ราชาศัพท์ เช่น กราบ ใช้ว่า ทรงกราบ ได้

เกิด	พระบรมราชสมภพ (พระมหากษัตริย์)
เกิด, ออกลูก	ประสูติ (พระราชวงศ์)
วันเกิด	วันพระบรมราชสมภพ (พระมหากษัตริย์)
วันเกิด	วันประสูติ (พระราชวงศ์)

ทำบุญวันเกิด	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, สมเด็จพระบรมราชินีนาถ
ใช้ว่า	เฉลิมพระชนมพรรษา และทำบุญวันเกิด
พระราชวงศ์	ใช้ว่า ทรงบำเพ็ญพระกุศลในงานวันประสูติ
ออกลูก (สำหรับคนสามัญ)	คลอดบุตร
ออกลูก (สำหรับสัตว์)	ตกลูก
ทำขวัญ, งานฉลอง, งานเลี้ยง	
งานรื่นเริง สมโภชอายุ	พระชนมพรรษา, พระชนมายุ
ดวงชาตา	ดวงพระชนมพรรษา, ดวงพระชาตา
อาภรณ์	สรภรณ์
ลำห่ม	สรพระพักตร์
ล้างมือ	ชำระพระหัตถ์
ล้างเท้า	ชำระพระบาท
นั่ง, อยู่	ประทับ
กิน	เสวย
ชิมอาหาร	เทียบเครื่อง
ตั้งของรับประทาน	ตั้งเครื่อง
ไปนอน	เสด็จเข้าที่พระบรรทม (พระมหากษัตริย์)
นอน	เข้าในที่พระบรรทม (พระมหากษัตริย์)
นอน	บรรทม (พระราชวงศ์)
ปูที่นอน	ลาดพระที่
โกนจุก (ตั้งแต่พระองค์เจ้าขึ้นไป)	โสกันต์

โกนจุก (หม่อมเจ้า)	เกศากันต์
ตาย	สวรรคต
ตาย	ทิวศต
ตาย	สิ้นพระชนม์
ตาย (หม่อมเจ้า)	ถึงชีพิตักษัย
ตาย (เจ้าประเทศราช, สมเด็จพระเจ้าพระยา, เจ้า- คุณราชชินีกุล)	ถึงแก่พิราลัย, ถึงพิราลัย
ตาย(เจ้าพระยาหรือเทียบเท่า)	ถึงแก่อสัญกรรม, ถึงอสัญกรรม
ตาย (พระยา หรือเทียบเท่า เจ้าจอมมารดา)	ถึงแก่อนิจกรรม, ถึงอนิจกรรม
ตาย	ถึงแก่กรรม
ตาย (พระภิกษุ, สามเณร ที่มีได้เป็นพระราชวงศ์ ถ้า เป็นพระราชวงศ์ก็ใช้ตามชั้น ของพระราชวงศ์นั้น ๆ)	ถึงแก่มรณภาพ, มรณภาพ
ตาย(สัตว์ใหญ่ เช่น ช้าง, ม้า)	ล้ม
ตาย (สัตว์เล็ก เช่น สุนัข, ไก่, ปลา, มด)	ตาย
บั้งสกุล	สดับปกรณ์
บอก (ต่อพระมหากษัตริย์)	กราบบังคมทูลพระกรุณา
บอก (ต่อพระราชวงศ์)	ทูล, กราบทูล

ลา (ต่อพระมหากษัตริย์)	กราบถวายบังคมลา
ลา (ต่อพระราชวงศ์)	ทูลลา
หา, พบ (พระมหากษัตริย์)	เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท
หา, พบ (พระราชวงศ์)	เฝ้า
ไหว้	ถวายบังคม
ไหว้ (ต่อพระภิกษุ, สามเณร)	นมัสการ
นัดให้	ถวายอย่างงานนัด, อย่างงานนัด
นัดให้	ถวายอย่างงานนัด, อย่างงานนัด
นัดด้วยเสให้	ถวายอย่างงานนัด, อย่างงานนัด
นัดให้	ถวายพระกลด, อย่างงานพระกลด
เชิญไป หรืออุ้มพระราชวงศ์	เชิญเสด็จ
การถือ, ยก หรือนำไป	เชิญ

คำนำพระนามพระบรมวงศานุวงศ์

เพียงสมัยรัชกาลที่ห้า

พระราชโอรสธิดารัชกาลนั้น เรียก สมเด็จพระเจ้าลูกยา (หรือลูก) เเธอ
 ” รัชกาลถัดขึ้นไป เรียก สมเด็จพระเจ้าน้องยา (หรือน้อง-
 นาง) เเธอ

พระราชโอรสธิดารัชกาลที่สาม เรียก พระเจ้าราชวรวงศ์เเธอ
 ” รัชกาลที่สอง เรียก สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เเธอ
 ” รัชกาลที่หนึ่ง เรียก พระเจ้าอัยกาเเธอ

ในกรณีที่พระมารดาเป็นเจ้านาย ก็เป็นสมเด็จ.... แต่ถ้าพระมารดาไม่ใช่เจ้านาย “สมเด็จ” แต่มบางพระองค์ทรงยกขึ้นเป็นพิเศษเฉพาะพระองค์

มาถึงรัชกาลที่หก ทรงพระราชดำริเพื่อให้เกิดการสะดวก และมีให้เป็นที่ยึดพระทัยกัน โปรดเกล้าฯ ให้ใช้สมเด็จพระเจ้า(หรือพระเจ้า)บรมวงศ์เธอทุกชั้นเว้นแต่ชั้นน้องและลูก ซึ่งถ้าจำเป็นจะต้องระบุชั้นตามรัชกาลก็ให้เติม “ชั้น ๑” “ชั้น ๒” ฯลฯ เข้าไปตามรัชกาลที่ท่านทรงสังกัด

ส่วนที่ต่ำลงมา เช่น หลานพระเจ้าแผ่นดินนอกจากที่ได้ระบุมาแล้วข้างบนนี้ หากพระมารดาเป็นเจ้านายก็ใช้พระเจ้าวรวงศ์เธอ หากมิได้เป็นก็ใช้ พระวรวงศ์เธอ ถ้าเป็นหม่อมเจ้าก็ไม่ต้องมีคำนำเลย

พระราชโอรสธิดารัชกาลที่สามซึ่งเคยใช้ว่า พระราชวงศ์เธอ นั้น โปรดให้ใช้ พระเจ้าบรมวงศ์เธอทั้งหมด พระราชวรวงศ์เธอ ยกไปใช้สำหรับเจ้านายในพระราชวังบวรเทหพระบวรวงศ์เธอ

นอกจากนี้ยังมีที่ทรงยกย่องให้ใช้เป็นพิเศษเฉพาะพระองค์ เช่น พระมาตามหยิกาเธอ และพระสัมพันธวงศ์เธอ และพระอรรคชายาเธอ เป็นต้น ตัวอย่างพระบิดาสมเด็จพระเทพศิรินทราเป็น “สมเด็จ-พระบรมราชมาตามหยิกาเธอ” และ “พระเจ้าบรมมหยิกาเธอกรมสมเด็จพระสุริยารัตน ฯ”

ขัตติยตระกูล

- ๑) ก. ปู่ทวด, ตาทวด พระปิตามหัยกา
 ข. ย่าทวด, ยายทวด พระปิตามหัยยิกา
 ค. บู่ทวด, ตาทวด พระมาตามหัยกา
 ชม. ย่าทวด, ยายทวด พระมาตามหัยยิกา
- ๒) ก. ปู่, ตา พระอัยกา
 ข. ย่า, ยาย พระอัยยิกา, พระอัยกี
- ๓) ก. ลุง พระปิตุลา
 ข. ป้า พระปิตุจฉา
 ค. ลุง พระมาตุลา
 ชม. ป้า พระมาตุจฉา
 ง. พ่อ พระชนก, พระปิตร, พระบิดา
 จ. แม่ พระชนนี, พระมารดร, พระมารดา
 ฉ. อา พระปิตุลา,
 ช. อา พระปิตุจฉา
 ซ. น้า พระมาตุลา
 ฌ. น้า พระมาตุจฉา
- ๔) ก. พี่ชาย พระเชษฐา, พระเชษฐภคินี
 ข. พี่สาว พระเชษฐภคินี
 ค. น้องชาย พระอนุชา, พระขนิษฐา, พระขนิษฐภคินี
 ชม. น้องสาว พระขนิษฐภคินี

- ๕) ก. ลูกชาย พระโอรส, พระราชบุตร, พระราชโอรส
 ข. ลูกสาว พระธิดา, พระราชบุตรี, พระราชธิดา
- ๖) ก. หลาน (ลูกของลูก) พระนัดดา
 ข. หลาน (ลูกของพี่ชาย,
 ลูกของน้องชาย) พระภาติยะ
 ค. หลาน (ลูกของพี่สาว,
 ลูกของน้องสาว) พระภาคิไนย
- ๗) ก. เหลน (หลานของลูก) พระปนัดดา
- ๘) ก. พ่อตา, พ่อผัว พระสัสสุระ
 ข. แม่ยาย, แม่ผัว พระสัสสุ
- ๙) ก. ผัว พระสามี, พระสวามี, พระภักดา
 ข. เมีย สมเด็จพระบรมราชินี (พระมหากษัตริย์)
 ค. เมีย พระชายา, ชายา, หม่อม (พระราชวงศ์)
- ๑๐) ก. ลูกเขย พระชามาดา
 ข. ลูกสะใภ้ พงะสุณิสา

เมตตา

มनुสฺसानปิโยโหติ อมฺนุสฺसानํ

ผู้เจริญเมตตาย่อมเป็นที่รักของหมู่มนุษย์แล่อมมนุษย์

ฉายแสง วัชระ สนิทวงศ์

ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับจิตใจ ของท่านผู้รู้มาหลาย
ท่าน และเมื่อมาไตร่ตรองดูแล้วจะเห็นได้ว่า การที่คนทุกคนจะดีหรือ
ชั่วนั้น อยู่ที่จิตใจเป็นต้นเหตุทั้งสิ้น ดังนั้น ความเห็นของข้าพเจ้าจึง
เห็นว่า ถ้าเรามีวิธีใดที่จะควบคุมให้จิตใจอยู่ในขอบเขตความดีได้แล้ว
ผู้นั้นก็จะบรรเทาหรือผ่านพ้นความทุกข์ไปได้ แม้จะไม่มากเป็นแต่
ส่วนน้อยก็ยังดีที่จะปล่อยจิตใจให้ระเหิงไปตามยถากรรมหลักที่จะควบคุม
จิตใจนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ขั้นต้นใช้หลักเมตตา เป็นการขั้นต้นก่อน
ผลของการมีเมตตานี้มีมากมาย คือ ผู้เต็มเปี่ยมด้วยเมตตาได้รับผล
อันดีเสมอประการ ตกไปอยู่ถิ่นฐานใด ๆ ย่อมได้รับการต้อนรับบูชา
ในสถานที่นั้น ๆ จากน้ำใจที่ปราศจากถูกบังคับขู่เข็ญ เป็นผู้ทรมานยอม
มอบความไว้วางใจให้โดยสิ้นเชิง เพราะเป็นผู้วางศัสตราวุธและท่อนไม้
ได้แล้ว ไม่นิยมในการก่อกรรมทำเข็ญ อันจะเป็นเหตุให้เกิดอาฆาต
พยาบาทต่อใคร ๆ สลัดความเห็นแก่ตัวเสียได้โดยเด็ดขาด คำหนึ่งถึง
ประโยชน์ของผู้อื่นเป็นที่ตั้ง ยึดความยุติธรรมเหนือชีวิตจิตใจ ปราศจาก
อคติใด ๆ โดยสิ้นเชิง ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ เป็นคนอาจหาญ

ร่าเริง ชุ่มชื้นอยู่เสมอ มีชีวิตดำรงอยู่อย่างงดงาม โดยจิตใจผ่องใส
มีความสง่าผ่าเผยในสังคมทั่วไป ไม่มีความหวาดระแวงใด ๆ ที่จะเป็น
เหตุให้ต้องระวังรักษา มีชีวิตเป็นสุขมากกว่าเป็นทุกข์ ถ้าจะรวบรวมผล
อานิสงส์ของการที่เราปฏิบัติ เมตตา^๕นั้นจะ^๖ได้ดังนี้

๑. ผู้เจริญเมตตา^๗ย่อม^๘นอนเป็นสุข ไม่ต้องหวาดระแวง
ต่ออันตรายใด ๆ รอบด้าน

๒. ตื่นขึ้น^๙เป็นสุข คือ^{๑๐}ตื่นขึ้นด้วย^{๑๑}สีหน้าอัน^{๑๒}อิ่มเอิบปราศจาก
ความมัวหมองใจ

๓. ในขณะที่หลับไม่^{๑๓}ฝันเห็น^{๑๔}อารมณ์อัน^{๑๕}ลามก ถ้าจะ^{๑๖}ฝัน^{๑๗}ก็ฝัน
เห็นแต่^{๑๘}อารมณ์ที่เป็น^{๑๙}ศุภนิมิต^{๒๐}อย่าง^{๒๑}เดียว ดุจ^{๒๒}พระพุทธรเจ้า^{๒๓}ทรง^{๒๔}สุบิน^{๒๕}ตอน
ใกล้^{๒๖}ตรัส^{๒๗}รู้^{๒๘}จะ^{๒๙}นั้น

๔. เป็นที่^{๓๐}รัก^{๓๑}ของ^{๓๒}เพื่อน^{๓๓}มนุษย์^{๓๔}ทั่ว^{๓๕}ทุก^{๓๖}ทิศ

๕. ถึง^{๓๗}แม้^{๓๘}มนุษย์^{๓๙}ก็^{๔๐}พอใจ^{๔๑}รัก^{๔๒}ใคร่ ปราศ^{๔๓}จาก^{๔๔}ความ^{๔๕}คิด
เบียดเบียน^{๔๖}ใด ๆ ทั้ง^{๔๗}สิ้น

๖. เทพ^{๔๘}ยด^{๔๙}ย่อม^{๕๐}ให้^{๕๑}การ^{๕๒}อารักขา^{๕๓} อำนาจ^{๕๔}อวย^{๕๕}ชัย^{๕๖}ให้^{๕๗}ประสิทธิ^{๕๘}
ผล^{๕๙}ใน^{๖๐}กิจการ^{๖๑}ทุก^{๖๒}อย่าง^{๖๓}แก่^{๖๔}บุคคล^{๖๕}นั้น ๆ โดย^{๖๖}ความ^{๖๗}พอใจ

๗. ไฟ^{๖๘}และ^{๖๙}ศาสตรา^{๗๐}ยา^{๗๑}พิษ ไม่^{๗๒}สามารถ^{๗๓}จะ^{๗๔}ซึม^{๗๕}ซาบ^{๗๖}เข้า^{๗๗}ไป^{๗๘}ทำ
อันตราย^{๗๙}แก่^{๘๐}ชีวิต^{๘๑}ของ^{๘๒}บุคคล^{๘๓}ผู้นั้น^{๘๔}ได้ ไม่ว่า^{๘๕}ใน^{๘๖}กรณี^{๘๗}ใด ๆ เช่น^{๘๘}เมตตา^{๘๙}ของ
พระนาง^{๙๐}สามาวดี^{๙๑}เป็น^{๙๒}ตัวอย่าง

๘. จิต^{๙๓}ตานุภาพ^{๙๔}ของ^{๙๕}ผู้นั้น ย่อม^{๙๖}สำเร็จ^{๙๗}ได้ โดย^{๙๘}รวดเร็ว
สม^{๙๙}ความ^{๑๐๐}มุ่ง^{๑๐๑}หมาย

กำหนดพระราชทานเพลิงศพ
นางสุดสอาด สิ้นทวงค์ ณ อยู่ธำ

ณ เมรุวัดธาตุทอง
วันจันทร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๐

เวลา ๑๓.๐๐ น.

คุณแม่สุดสอาด สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ชื่ ; วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๔๔๘

มรณะ ; วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๙

ประวัติ

คุณแม่สุดสอาด สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (โล่ห์สุวรรณ) เกิดเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๔๔๘ เป็นธิดาคนสุดท้ายของ นายโล่ห์ และนางอบเชย โล่ห์สุวรรณ เมื่อเยาว์วัยได้เข้าถวายตัวเป็นข้าหลวงในเสด็จพระองค์หญิงเฉลิมเขตบรมงคล

ได้ทำการสมรสกับ ร้อยเอก ม.ร.ว. เลิศวิไลลักษณ์ สนิทวงศ์ มี บุตร-ธิดา รวม ๑๒ คน คือ:—

๑. ม.ล. สบโชค สนิทวงศ์
๒. ม.ล. สบสมัย ปิ่นแก้ว
๓. ม.ล. สบสุข สนิทวงศ์
๔. ม.ล. สมศักดิ์ สนิทวงศ์
๕. ม.ล. สมเกียรติ สนิทวงศ์
๖. เรือโท ม.ล. สมวงศ์ สนิทวงศ์ ร.น.
๗. ม.ล. วิไลลักษณ์ สนิทวงศ์
๘. ม.ล. ฟ้านักเนตร สนิทวงศ์
๙. ม.ล. เกษสกุล สนิทวงศ์
๑๐. ม.ล. ตรีณี บัณฑุเดช
๑๑. ม.ล. อาริรัตน์ สนิทวงศ์
๑๒. ม.ล. ธวัชชัย สนิทวงศ์ (ถึงแก่กรรม)

๒

คุณแม่สุดสอาด ฯ ได้เริ่มป่วยมาแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ ด้วย
เส้นเลือดในหัวใจตีบ ได้เข้ารับการรักษาทันที โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๗

ครั้งที่สอง ,, ๒๗ เมษายน ๒๕๑๘

ครั้งที่สาม ,, ๑๐ มีนาคม ๒๕๑๙

เมื่อออกจากโรงพยาบาลแล้ว ก็ต้องพักผ่อนและปฏิบัติตน
เช่นเดียวกับอยู่โรงพยาบาลตลอดมา จนถึงเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๙
หลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้ว จึงเริ่มมีอาการเหนื่อยมาก บรรดา
ลูกหลานที่อยู่ใกล้เคยทราบอาการ เห็นผิดปกติ จึงรีบนำส่งโรงพยาบาล แต่
เป็นที่น่าเสียใจว่าท่านได้จากไปเสียก่อนแล้ว สุดท้ายนายแพทย์จะช่วยเหลือ
ได้ สิริรวมอายุได้ ๗๑ ปี

อ ล ย จ า ก ลู ก . . .

นับตั้งแต่ลูก ๆ ได้สูญเสียคุณพ่อซึ่งเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรมาแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๗ และคุณป้าผู้มีพระคุณอีกท่านหนึ่งแล้ว คุณแม่ก็ต้องเป็นผู้ทำหน้าที่รับภาระอันหนักยิ่งในการเป็นผู้นำครอบครัว คุณเลลลูก ๆ ทั้งหมด ๑๒ คนซึ่งนอกจากลูกคนโตและคนที่สองแล้วทุกคนนับได้ว่าเป็นเด็กเล็ก มากด้วยความรักและห่วงใยลูก คุณแม่ต้องอดทนในการประกอบ การงาน และคุณเลลลูก ๆ ซึ่งยังเล็ก ๆ ด้วยความเหน็ดเหนื่อยโดยมิได้คำนึงถึง ความยากลำบากทั้งหลาย หวังเพียงเพื่อให้ลูกได้มีความสุข ได้ศึกษาเล่าเรียนตามกำลังความสามารถ ในเวลาเดียวกันก็จะอบรมให้ลูกประพฤติตนไปในทางที่ชอบที่ควร

ในการอบรมลูกนั้นไม่ว่าจะสอนให้ลูกเป็นผู้ที่ตั้งอยู่ใน ความซื่อสัตย์สุจริต มีจิตต์เมตตา รู้จักการให้อภัย เว้นจากการพยายาม กตัญญูและกตเวทิต่อผู้มีพระคุณ เมื่อลูกยังเด็กคุณแม่ก็จะเข้มงวดกวดขันลูก ๆ มาก จนลูกบางครั้งแอบไปน้อยใจ ต่อเมื่อเป็นผู้ใหญ่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ แล้วก็ได้ซาบซึ้งว่าเป็นผลให้ลูกได้มีมานะ, อดทน, อดกลั้น และมีสติไม่หวั่นไหวต่อความทุกข์ยากซึ่งผ่านเข้ามาในชีวิต

คุณแม่เปรียบเสมือนเป็นทั้งพ่อและแม่ห่วงใยลูกเสมอมา แม่เมื่อลูก ๆ จะเป็นผู้ใหญ่สามารถรับผิดชอบตนเอง และมีครอบครัวไปแล้ว

ฅ

ก็อดที่จะอาหารต่อลูกมิได้ ยังคงให้ความอบอุ่นกับลูกด้วยการเย็บเย็บน
เมื่อยามปกติ จะเฝ้าดูแลรักษาพยาบาลลูกอย่างใกล้ชิดเมื่อลูกป่วย ให้คำ
ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาให้ แม้บางครั้งจะช่วยอะไรไม่ได้ก็จะเป็นที่พึ่ง
ทางใจให้ลูกคลายความทุกข์สงบใจได้ อันความกรุณานี้ยังเลยไปถึงเขย,
สะใภ้ และตลอดจนหลาน ๆ ด้วย ไม่เพียงแต่คนในครอบครัวเท่านั้น
หากมีเพื่อนฝูงหรือผู้ใดมาขอความช่วยเหลือแล้ว ถ้าคุณแม่สามารถจะ
ช่วยได้แล้วจะยินดีรับทำให้ด้วยความเต็มใจทันที

คุณแม่เป็นผู้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ใน
ระยะหลังนี้สุขภาพไม่เอื้ออำนวยให้ไปฟังธรรมและปฏิบัติธรรมที่วัดโพธิ์
และวัดมหาธาตุได้ ก็มีไต่ละเว้นโดยจะฟังทางวิทยุหรือโทรทัศน์แทน
และหมั่นประกอบการกุศลเมื่อมีโอกาศ สำหรับการทำบุญตักบาตรนั้นได้
กระทำอยู่เป็นนิจตลอดชีวิตของคุณแม่

เมื่อเริ่มป่วยครั้งแรกด้วยโรคเส้นเลือดในหัวใจตีบนี้ ลูก ๆ
ต้องตกใจในอาการป่วย ทั้งนี้ด้วยเหตุที่คุณแม่มิได้แสดงอาการเจ็บป่วย
ให้ลูกทราบเลยก่อนที่จะออกไปทำงานกันในตอนเช้า แต่ในตอนบ่ายของ
วันนั้นเองคุณแม่ก็ต้องเข้าโรงพยาบาลอย่างกะทันหัน เนื่องด้วยฟุ่บหมด
สติขณะเมื่อนั่งพักผ่อน และต้องพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
เป็นเวลาหลายเดือน เมื่อกลับมาพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านได้เพียง ๔ เดือนก็
ต้องกลับเข้าโรงพยาบาลอีก และในระยะหลังจากนั้นก็ต้องเข้าออกโรง-
พยาบาลตลอดมา

คุณแม่เบนผมความอดทน มีเคยที่จะแสดงให้ลูก ๆ เห็น
ความทุกข์ แม่แต่เมื่อเข้าบวชอยู่ในโรงพยาบาลก็จะเก็บความรู้สึกไม่ให้ผู้
ที่อยู่พยาบาลต้องเป็นห่วง ทุกคนจะต้องเฝ้าสังเกตอาการของคุณแม่ โดย
สังเกตว่าถ้าพูดคุยแจ่มใสกว่าเดิมว่าเป็นปกติ แต่ถ้าเงียบก็จะต้องระวังคอย
แจ้งให้พยาบาลหรือนายแพทย์ทราบทันที

กำลังใจอันเข้มแข็งของคุณแม่เป็นส่วนประกอบให้คุณแม่ได้
มีอาการดีขึ้นในเร็ววันหลังจากเข้าโรงพยาบาลทุกครั้ง และจะให้กำลังใจ
ลูกว่าคุณแม่แข็งแรงดีแล้ว จนกระทั่งวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๙ อัน
เป็นวันที่ลูก ๆ ทุกคนต้องประสบความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะก่อนจะ
ไม่สบายหลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้ว ก็ยังยิ้มแย้มพูดคุยกับลูกและ
หลานอย่างปกติธรรมดา แต่อาการของโรคหัวใจได้กำเริบรุนแรงขึ้นอย่าง
ทันด่วน คุณแม่เหนื่อยมากจนหมดสติ ลูกและหลานได้ช่วยกันปฐมพยาบาล
ในทันทีนั้นและรีบนำส่งโรงพยาบาล แต่แล้วคุณแม่ก็จากลูก ๆ ไป
เมื่อเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. ของวันนั้น ยิ่งความเสียใจอันสุดซึ้งให้แก่
ลูก ๆ และหลานทุกคน

ลูกและหลานทุกคนขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของแม่มารุสม และ
ด้วยกุศลผลแห่งกรรมดีทั้งหลายที่คุณแม่ได้สร้างสมไว้ในภพนี้ จงเป็น
อิทธิวิบุลมนุญญผลลบลบรรดาลให้ดวงวิญญาณของคุณแม่จงสถิตสถาพรอยู่
ในสุคติภพช่วนิรันดร์

— — — จากลูก และ หลาน

กราบคุณแม่

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๑๙

เมื่อลูกกลับมาถึงที่พัก

แปลกใจที่เพื่อน ๆ มาชุมนุมกันโดยที่มิได้นัดแนะกันมาก่อน แต่คิดว่า
เป็นเรื่องบังเอิญจึงเข้าร่วมคุยกันถึงเรื่องราวต่างๆจนกระทั่งหน่อออกมา
บ้าน จึงได้ทราบว่าทำไมเพื่อน ๆ จึงพร้อมใจกันมาเช่นนี้ ลูกตกใจแทบ
สิ้นสติที่ ๆ ก็ได้รับข่าวร้ายว่า หน่อรับโทรศัพท์ทางไกลจากพี่มุกว่า
คุณแม่จากลูก ๆ ไปเสียแล้วในวันนี้

ลูกร้องไห้อย่างไม่อายใครด้วยไม่อาจจะระงับความรู้สึกไว้
ได้ เพราะสิ่งที่จะอดทนได้จริง ๆ จะให้ลูกปลงใจเชื่อได้อย่างไรในเมื่อ
สองสามวันมานี้ยังได้อ่านจดหมายของคุณแม่ด้วยความชื่นใจในข่าวดีที่ว่า
แข็งแรงขึ้นไม่ค่อยเหนื่อยมากเพียงแต่ปวดมือและขาเวลาเขียนหนังสือ
เท่านั้น ทั้งยังตกเตือนห่วงใยให้ลูกระวังสุขภาพเกรงจะเจ็บป่วย และจาก
ข่าวที่ได้รับจากพี่ ๆ น้อง ๆ ก็บอกว่าอาการของคุณแม่เริ่มดีพอที่จะเดินเล่น
ในบ้านได้ เกือบปกติ แทบไม่ทราบว่า เป็นคนป่วยแล้วเพื่อน ๆ ทุกคนคง
เข้าใจและเห็นใจจึงปล่อยให้ลูกร้องไห้จนสงบใจลงได้บ้างจึงเตือนให้เตรียม
ตัวไปวัด ซึ่งหน่อได้ไปติดต่อเตรียมการสำหรับจะสวดพระอภิธรรมให้
กับคุณแม่ในคืนนั้นไว้เรียบร้อยแล้ว

ด้วยความกรุณาของท่านเจ้าอาวาสและรองเจ้าอาวาสวัดวิชิต
ธรรมปฏิบัติได้อนุญาตให้อ่านวสกรรมสวดก จัดพิธีการให้ครบถ้วน
ทุกประการเช่นเดียวกับวัดในกรุงเทพฯ โดยตั้งรูปคุณแม่ ซึ่งคุณศรี-
ประไพ พิมพ์มณี เป็นผู้ช่วยจัดดอกไม้กรอบรูปและดอกไม้หน้าพระพุท
ธูปให้สวยงาม เฉพาะอย่างยิ่งรองเจ้าอาวาส (ท่านมหาเหล็ก) รับ
เป็นเจ้าภาพสวดให้ ๑ คืน เนื่องจากท่านเคยไปรับการถวายภัตตาหาร
จากคุณแม่เสมอ สมัยเมื่อท่านยังจำพรรษาอยู่ ณ วัดมหาธาตุ และ
ตลอดสามคืนที่สวดพระอภิธรรมจนถึงทำบุญ ๗ วัน จนถึงการทำบุญใน

โอกาสต่อมา ก็ได้รับการร่วมใจร่วมแรงจากหลานและเพื่อน ๆ ทุกคน
เต็มใจช่วยให้งานได้ลุล่วงไปด้วยดี ทำให้ลูกซาบซึ้งต่อน้ำใจของทุกคน
อันเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ลูกมีกำลังใจคลายความทุกข์ลงได้บ้าง

และอีก ๒ ท่านซึ่งลูกจะต้องระลึกถึงน้ำใจคือ Mrs. Shilra
Walpin, Director โรงพยาบาลที่ลูกปฏิบัติงานอยู่ด้วย เมื่อทราบข่าว
ก็ได้ให้ความเมตตาปลอบโยนลูก และอนุญาตให้พักผ่อนได้ ทั้งยัง
กรุณาให้น้องจันทร์เพ็ญ ฯ เพื่อนรุ่นน้องจากโรงพยาบาลศิริราชคอยอยู่
เป็นเพื่อนมิให้อยู่คนเดียว ซึ่งน้องจันทร์เพ็ญ ฯ ก็ได้ให้ความอบอุ่นใจ
และช่วยเหลือลูกด้วยน้ำใจอันงาม ลูกจะไม่ลืมความกรุณาของทุกท่านเลย
และขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

จากนั้นไปลูกคงว่าเหวเพราะขาดคุณแม่คอยให้กำลังใจ อัน
น้ำใจของคุณแม่นั้นประเสริฐนัก ต้องเห็นตเห็นน้อยทำกายและใจเพื่อลูก
เผื่อห่วงใยให้ความรักลูกทุกคนโดยถ้วนหน้า แม้บางครั้งลูกๆจะนำความ
หนักใจมาให้ก็มีได้เสมอคลายความเมตตาปราณี ลูกเสียใจที่อยู่ห่างไกล
ยามคุณแม่ป่วยไข้ มิได้แทนแทนพระคุณได้เต็มที่ และเนื่องด้วยหน้าที่
การงานในขณะนั้นทำให้ลูกไม่มีโอกาสได้มาร่วมในการสวดพระอภิธรรม
และบำเพ็ญกุศลร่วมกับพี่ ๆ น้อง ๆ ได้การกุศล เพื่อบำเพ็ญให้คุณแม่
โดยตั้งทุนในนามของคุณแม่ถวายวัดไทยในนิวยอร์ก ๑ ทุน ที่ชิคาโก ๑ ทุน
และที่เคนเวอร์อีก ๒ ทุน ทุนละ ๕๐ เหรียญ ขอกุศลผลบุญที่ลูกตั้งใจ
นี้จงนำส่งผลถึงคุณแม่ที่รักของลูกด้วยเถิด

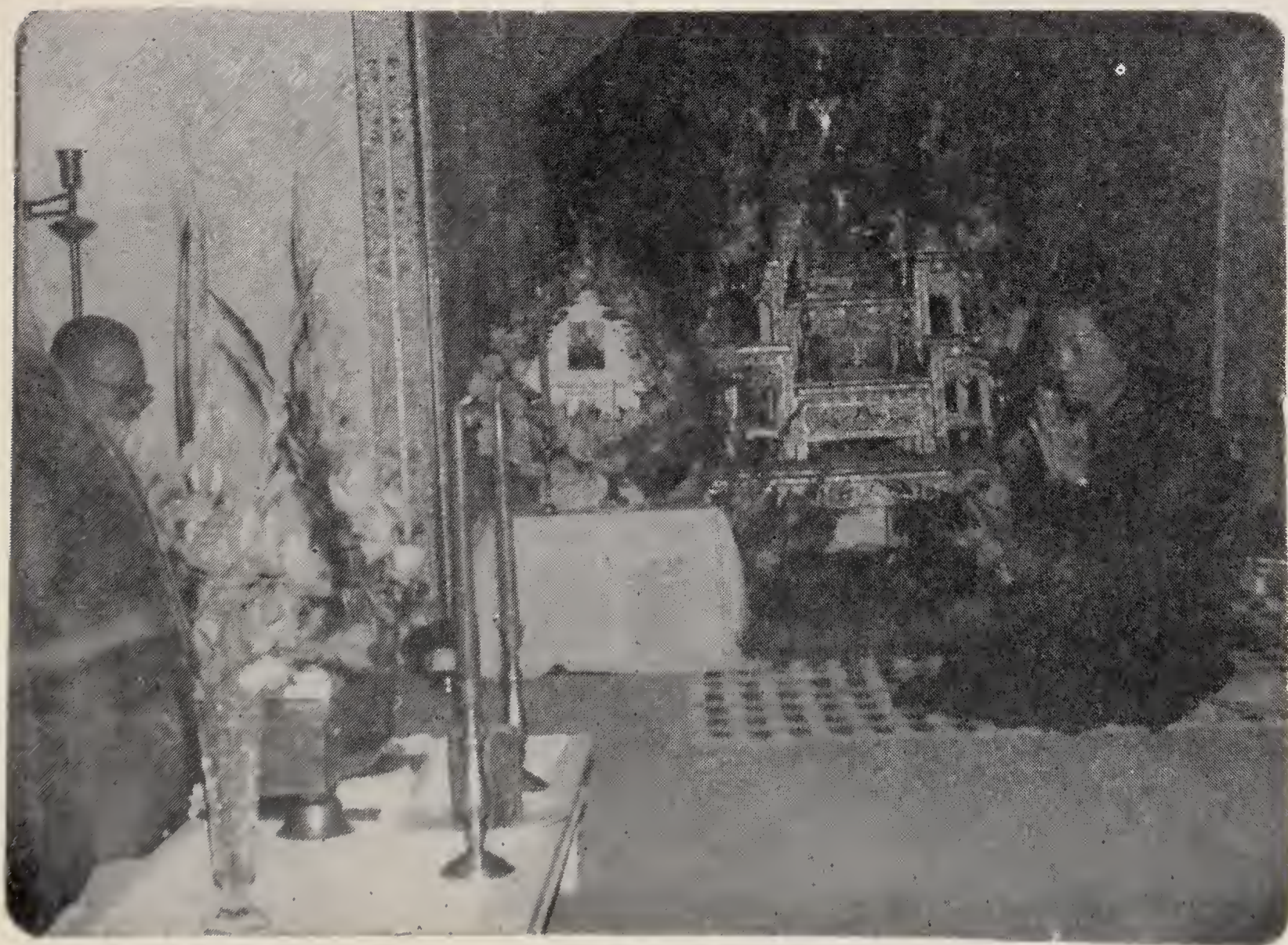
ลูกขอตั้งสัจยาริษฐานอัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย ตลอดจน
คุณความดีและบุญกุศลที่คุณแม่ได้สร้างสมไว้เมื่อยังดำรงชีวิตอยู่ รวมทั้ง
กุศลผลบุญทั้งปวงที่บรรดาลูกหลาน และญาติมิตรได้บำเพ็ญ—และอธิษ
ให้แก่คุณแม่จงเป็นผลส่งเสริมนำดวงวิญญาณของคุณแม่ไปสู่สุคติทิพย์-
สถานในสัมปรายภพด้วย เทอญ.

จากลูก — — — เกษสกุล สนิทวงศ์

← ถ่ายเมื่อพ.ศ. ๒๔๘๐

สวดพระอภิธรรม
ณ วัดชิโรธรรมประทีป
นครนิวยอร์ก

ขอบพระคุณ

ขอขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติและญาติมิตรทุกท่าน
เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เกียรติร่วมในงานสวดบำเพ็ญ
กุศลและพระราชทานเพลิงศพ คุณแม่สุดสอาด สนิทวงศ์
ณ อรุณยา หากมีข้อบกพร่องประการใด บุตร ธิดา และ
ครอบครัว ขอประทานอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย และขออ้อม
ระลึกในพระคุณตลอดไป

บุตร - ธิดา และ ครอบครัว

Thai Mekon Polyester.

P.O. Box 4.

Pathumthani.

Tel.

พิมพ์ โรงพิมพ์ ใช้กวัง 1386-92 ถนนรัตน 6
ศูนย์การค้ารัตน ตรอกจันทร์ กรุงเทพมหานคร

โทร. 2860231, 2862343

นายไ้ แซ่จ้ง ผู้พิมพ์โฆษณา พ.ศ. 2520

